

TDRI THAILAND
DEVELOPMENT
RESEARCH
INSTITUTE

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีไอ

24-CL-32-GE-CON-A

การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพเพื่อการพัฒนาชนบท
Conference on Productivity Gainsharing for Rural Development

ระหว่างวันที่ 2-3 ตุลาคม พ.ศ. 2567

ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

จัดทำโดย

วุฒิพงษ์ ตุ่นยุทธ์

นักวิจัยฝ่ายนโยบายสาธารณสุขและการเกษตร

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย

(ทีดีอาร์ไอ)

ธันวาคม พ.ศ. 2567

สารบัญ

ส่วนที่ 1 หลักการและสรุปองค์ความรู้.....	3
1. ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.1 หลักการและเหตุผล.....	3
1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา	5
1.3 ประเด็นการศึกษา	5
1.4 กลุ่มเป้าหมาย.....	5
2. ผลผลิตภาพและการแบ่งปันผลประโยชน์ (Productivity and Gainsharing).....	6
3. เศรษฐศาสตร์ของการแบ่งปันผลประโยชน์และการพัฒนาชนบท (Economics of Gainsharing and Rural Development).....	12
ส่วนที่ 2 กรณีศึกษาของต่างประเทศ.....	14
4. กรณีศึกษา Commonwealth: การเกษตรและการพัฒนาชนบทผ่านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี	14
5. กรณีศึกษาฟิลิปปินส์: นโยบายและกรอบแนวคิดเชิงนโยบายในการใช้การแบ่งปันผลประโยชน์เพื่อการพัฒนาชนบท	19
6. กรณีศึกษาญี่ปุ่น: การแบ่งปันผลประโยชน์เพื่อ SMEs และการพัฒนาชนบท	22
7. กรณีศึกษาลาว: การใช้แนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ	24
8. กรณีศึกษาฟิลิปปินส์: การดำเนินงานของสหกรณ์	28
9. กรณีศึกษาญี่ปุ่น: นโยบายภาษีเพื่อการพัฒนาชนบท.....	31
ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ประโยชน์ของโครงการ	34
10. วิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ	34
10.1 ประโยชน์ที่ได้รับต่อตนเองและหน่วยงานต้นสังกัด	34
10.2 กิจกรรมขยายผล	34
ส่วนที่ 4 ข้อมูลประกอบอื่น.....	36
11. เอกสารแนบ.....	36
11.1 กำหนดการประชุม	36
11.2 รายนามผู้เข้าร่วมประชุม	41
11.3 ภาพประกอบการประชุม.....	49

รายงานการเข้าร่วมโครงการเอพีโอ

24-CL-32-GE-CON-A

การประชุมเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพเพื่อการพัฒนาชนบท

(Conference on Productivity Gainsharing for Rural Development)

ระหว่างวันที่ 2-3 ตุลาคม พ.ศ. 2567

ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วุฒิปงษ์ ตุ่นยุทธ์¹

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

ส่วนที่ 1 หลักการและสรุปองค์ความรู้

1. ที่มาหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ

1.1 หลักการและเหตุผล

การพัฒนาชนบทเป็นประเด็นที่หลายประเทศในภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิกให้ความสำคัญ เนื่องจากชนบทเป็นรากฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละประเทศ โดยการพัฒนาชนบทจะมีความท้าทายเฉพาะตัว เช่น การเป็นพื้นที่ที่ผู้คนเข้าถึงตลาดได้อย่างจำกัด มักจะขาดแคลนโอกาสในการศึกษา และมีการจ้างงานที่ไม่เพียงพอ ปัจจัยเหล่านี้กระตุ้นให้ประชากรในชนบทอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่เพื่อตามหาโอกาสที่ดีกว่า ส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวของประชากรในเขตเมืองและทำให้ชุมชนชนบทเผชิญปัญหาสังคมผู้สูงอายุ และแรงงานลดลง

ตัวอย่างการศึกษาเรื่อง The Future of Asian & Pacific Cities Report 2023 โดย UN ESCAP และ Habitat ได้ระบุถึงผลกระทบจากการเติบโตอย่างรวดเร็วของเขตเมือง เช่น ความไม่เท่าเทียมทางสังคม ปัญหาความมั่นคงทางอาหาร การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความท้าทายเหล่านี้ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อเขตเมืองเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความจำเป็นในการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาชนบทและการขยายตัวของเมือง

การพัฒนาที่มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพในพื้นที่ชนบทสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวกได้ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม องค์การเพิ่มผลิตแห่งเอเชีย (APO) ได้เสนอแนวทาง “การแบ่งปัน

¹ นักวิจัยด้านนโยบายสาธารณสุขและการเกษตร สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

ติดต่อ wuttipong@tdri.or.th โทร 02-718-5460 ต่อ 383

ผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ” (Productivity Gainsharing) ซึ่งเป็นกลไกที่ช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ชนบทสามารถแบ่งปันผลประโยชน์จากการปรับปรุงผลิตภาพ แนวทางนี้นอกจากจะช่วยสร้างรายได้ให้กับธุรกิจชนบทแล้ว ยังสามารถลดแรงจูงใจในการอพยพเข้าสู่เขตเมือง และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนชนบทในระยะยาว

หลักการสำคัญของ การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ คือ การกำหนดกติการะหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้ทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ส่วนเพิ่มจากการเพิ่มผลิตภาพขององค์กร เช่น การกำหนดกติการะหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับรางวัลหรือผลประโยชน์เพิ่มจากการปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งจะต่างจากระบบการแบ่งผลกำไรโดยปกติที่ให้รางวัลโดยวัดจากแค่ผลประกอบการขององค์กร การกำหนดกติการะหว่างการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพจะเป็นระบบที่ทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืนมากกว่า เพราะเป็นระบบที่สร้างแรงจูงใจให้มีการยกระดับผลิตภาพตลอดเวลาและสร้างความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์มากกว่า

การประชุมเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพเพื่อการพัฒนาชนบท (Conference on Productivity Gainsharing for Rural Development) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและองค์ความรู้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบทผ่านแนวทางการแบ่งปันผลประโยชน์ โดยมุ่งเน้นการนำเสนอแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) และวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้รูปแบบการแบ่งปันผลประโยชน์สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของชนบท

การประชุมนี้จะครอบคลุมถึงประเด็นสำคัญ ได้แก่ การศึกษาและประเมินผลกระทบของการแบ่งปันผลประโยชน์ในพื้นที่ชนบท การสำรวจโอกาสและความท้าทายในการนำแนวทางนี้ไปประยุกต์ใช้ในประเทศสมาชิก การวิเคราะห์กรณีศึกษาและแนวทางการดำเนินงานที่ส่งผลดีต่อการพัฒนาชนบท ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีที่ผู้เข้าร่วมประชุมจากหลายประเทศจะได้มีความรู้และมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ และเป็นโอกาสที่จะสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อขับเคลื่อนให้สามารถนำแนวคิดเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพไปใช้ในการพัฒนาประเทศของตนได้

1.2 วัตถุประสงค์การศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย โครงสร้าง และรูปแบบของการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing)
- 2) เพื่อเรียนรู้แนวทางที่เป็นนวัตกรรมในการนำแนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชนบท
- 3) เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในการแบ่งปันผลประโยชน์ โดยให้ความสำคัญกับความเป็นธรรมในการกระจายผลประโยชน์ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในบริบทของการพัฒนาชนบท

1.3 ประเด็นการศึกษา

- 1) รูปแบบการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing Models) ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาชนบท
- 2) ความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาชนบทในบริบทปัจจุบัน
- 3) เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพในพื้นที่ชนบท
- 4) นโยบายและกรอบกฎหมายที่สนับสนุนการแบ่งปันผลประโยชน์และการพัฒนาชนบท
- 5) แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) และปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินการแบ่งปันผลประโยชน์ในบริบทของชนบท

1.4 กลุ่มเป้าหมาย

- 1) ผู้กำหนดนโยบาย (Policymakers)
- 2) ผู้นำสมาคมเกษตรกร สหกรณ์ และองค์กรธุรกิจการเกษตร
- 3) องค์กรไม่แสวงหากำไรที่ทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท
- 4) ผู้ประกอบการในชนบท (Rural Entrepreneurs)
- 5) เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่น
- 6) นักวิจัยที่สนใจด้านการพัฒนาชนบท

2. ผลผลิตภาพและการแบ่งปันผลประโยชน์ (Productivity and Gainssharing)

เนื้อหาในส่วนนี้มุ่งเน้นการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับผลผลิตภาพ (Productivity) และการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลผลิตภาพ (Gainsharing) โดยจะครอบคลุมถึงการทำความเข้าใจความหมายของผลผลิตภาพ วิธีการวัดผลผลิตภาพ ความสำคัญของผลผลิตภาพต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และการเชื่อมโยงระหว่างผลผลิตภาพและแนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์

การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติและระดับชุมชน โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่ยังต้องการการส่งเสริมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน การประชุมในหัวข้อ "ผลผลิตภาพและการแบ่งปันผลประโยชน์" (Productivity and Gainssharing) ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับผลผลิตภาพและการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลผลิตภาพในมิติต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลผลิตภาพได้รับการนิยามและอธิบายในหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับมุมมองและวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ตัวอย่างเช่น Handbook of Productivity ขององค์การเพิ่มผลผลิตแห่งเอเชีย (Asian Productivity Organization: APO) ได้นิยามผลผลิตภาพว่า เป็นการวัดความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิต (Input) เช่น แรงงาน เงินทุน ที่ดิน หรือพลังงาน กับผลผลิตที่ได้ (Output) เช่น สินค้าหรือบริการ ขณะที่ US Bureau of Labor Statistics ให้นิยามผลผลิตภาพว่าเป็น "ตัวชี้วัดสมรรถนะทางเศรษฐกิจที่เปรียบเทียบระหว่างปริมาณสินค้าและบริการที่ผลิตได้ (Output) กับปริมาณทรัพยากรที่ใช้ในการผลิต (Input)"

ผลผลิตภาพยังสามารถมองได้ในสองมิติหลัก ได้แก่ Efficiency (ประสิทธิภาพ) และ Effectiveness (ประสิทธิผล) โดยประสิทธิภาพหมายถึงการทำให้ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง (Doing Things Right) เช่น การลดการใช้ทรัพยากรแต่ยังสามารถผลิตได้ในปริมาณเท่าเดิม ขณะที่ประสิทธิผลเน้นไปที่การทำให้สิ่งที่ถูกต้อง (Doing The Right Things) เช่น ความสามารถในการผลิตสินค้าหรือบริการที่ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค

ผลผลิตภาพสามารถวัดได้หลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปสมการที่ใช้ผลผลิตหารด้วยปัจจัยการผลิต เช่น

- Labor Productivity = Total Output / Labor
- Capital Productivity = Total Output / Capital
- Total Productivity = Total Output / Total Input

การวัดผลผลิตภาพต้องคำนึงถึงปัจจัยการผลิตที่เหมาะสม เช่น แรงงาน (Labor) อาจวัดจากจำนวนคน จำนวนชั่วโมงทำงาน หรือมูลค่าค่าจ้าง และในกรณีของทุน (Capital) อาจวัดจากมูลค่าตลาดหรือการประเมินทรัพยากรที่ไม่มีมูลค่าตลาดโดยตรง เช่น ทุนมนุษย์หรือทุนทางวัฒนธรรม

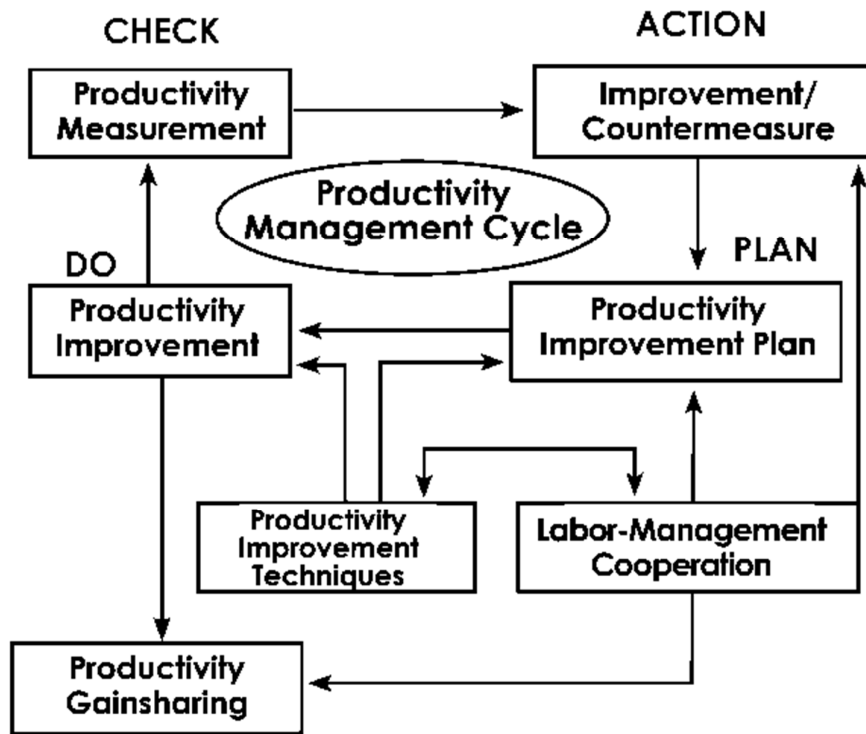
การเพิ่มผลิตภาพในพื้นที่ชนบทสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้ที่มั่นคง และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรในพื้นที่ การแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing) ที่เป็นธรรมระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน โดยเฉพาะการสนับสนุนให้องค์กรและชุมชนมีบทบาทในการกำหนดทิศทางการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ การพัฒนาผลิตภาพยังสามารถเชื่อมโยงกับการพัฒนาสังคมในระยะยาว เช่น การสร้างระบบการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการแรงงานในพื้นที่ การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจชนบท และการส่งเสริมเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับทรัพยากรท้องถิ่น

ผู้ที่มีความสนใจหรือมีความประสงค์ในการศึกษาวิจัยหรือวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ควรให้ความสำคัญและระมัดระวังในการกำหนดวิธีการวัดผลผลิต วิธีการนิยามตัวแปร และวิธีการประเมินมูลค่าต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการหรือการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของแนวคิด การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing) นั้นหมายถึง การจัดทำกติกาหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แต่ละฝ่ายได้รับส่วนแบ่งของผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกิดจากการพัฒนาผลิตภาพขององค์กร แนวคิดดังกล่าวมุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและส่งเสริมความร่วมมือในทุกระดับ โดยการออกแบบกติกาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อสร้างความยั่งยืนและการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรในระยะยาว ตัวอย่างรูปแบบการดำเนินการมีการแสดงไว้ในภาพประกอบด้านล่างเพื่อการอธิบายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

รูปที่ 1 ตัวอย่าง การใช้ Gainsharing ใน Productivity Management Framework

ที่มา: Asian Productivity Organization (2015)

การประยุกต์ใช้ระบบการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing) สามารถดำเนินการได้โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภาพในกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ เริ่มต้นตั้งแต่การวางแผน (Plan) การดำเนินการ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Action) เมื่อสามารถเพิ่มผลิตภาพได้แล้ว ระบบนี้จะนำไปสู่การตกลงแบ่งปันผลประโยชน์หรือการให้รางวัลที่เกิดจากการเพิ่มผลิตภาพนั้น

ระบบ Productivity Gainsharing เป็นแนวทางที่มีโครงสร้างชัดเจนและเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของพนักงานในการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรผ่านการเพิ่มผลิตภาพของพนักงานเอง เมื่อผลิตภาพของพนักงานเพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลให้รายได้ขององค์กรเพิ่มขึ้นเช่นกัน ซึ่งในกรณีนี้ นายจ้างจะจัดสรรส่วนหนึ่งของมูลค่าเพิ่มที่ได้จากผลิตภาพที่เพิ่มขึ้นกลับคืนให้แก่พนักงานในรูปแบบของรางวัลหรือสิ่งจูงใจ

ระบบ Productivity Gainsharing มีความแตกต่างจากระบบแบ่งปันผลกำไร (Profit-Sharing) แบบดั้งเดิม เนื่องจากระบบนี้ไม่ได้มุ่งเน้นการจัดสรรส่วนแบ่งของผลกำไรที่เป็นเปอร์เซ็นต์คงที่ แต่ให้ความสำคัญ

กับการปรับปรุงตัวชี้วัด (KPIs) ที่เฉพาะเจาะจง เช่น การเติบโตของยอดขาย การลดต้นทุน การลดอัตราของเสีย การลดข้อร้องเรียนจากลูกค้า และการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและบริการ

การดำเนินงานของระบบ Productivity Gainsharing จะมีประสิทธิภาพได้เมื่อมีการจัดตั้งคณะกรรมการลูกจ้าง (Employee Committees) เพื่อทำงานร่วมกันในการบรรลุเป้าหมายร่วมกันของทีม คณะกรรมการเหล่านี้จะประเมินกระบวนการทำงานอย่างสม่ำเสมอ ค้นหาแนวทางการปรับปรุง และแบ่งปันแนวคิดเพื่อแก้ปัญหาค่าดำเนินงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพสูงสุด การมีส่วนร่วมและความร่วมมือของพนักงานไม่เพียงช่วยลดต้นทุน แต่ยังเพิ่มรายได้ขององค์กรอีกด้วย เนื่องจากระบบนี้สามารถดำเนินการได้ด้วยการสนับสนุนจากทรัพยากรที่มีอยู่ภายในองค์กรเอง

แผนงานของ Productivity Gainsharing มีความยืดหยุ่นสูง สามารถปรับให้เหมาะสมกับเป้าหมายขององค์กร สนับสนุนขวัญกำลังใจของพนักงาน และส่งเสริมการเติบโตและความสามารถในการทำกำไรขององค์กรในระยะยาว

ระบบ Productivity Gainsharing มีรูปแบบที่หลากหลายและสามารถปรับให้ยืดหยุ่นตามบริบทและความต้องการขององค์กรที่ประยุกต์ใช้ ตัวอย่างของรูปแบบการดำเนินงาน Productivity Gainsharing ได้แก่ Scanlon Plan, Rucker Plan, Improshare Plan, และ Piece Rate Plan ซึ่งแต่ละแผนมีลักษณะเฉพาะและเป้าหมายที่แตกต่างกันดังนี้

1. Scanlon Plan

- Scanlon Plan มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยลดต้นทุนแรงงานขององค์กรโดยไม่ลดระดับผลิตภาพ (Productivity Level) โดยมุ่งเน้นให้พนักงานมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงการทำงาน แผนนี้ส่งเสริมให้พนักงานเสนอแนวคิดและความคิดเห็นเพื่อพัฒนาผลิตภาพในสภาพแวดล้อมการทำงานที่เป็นมิตรและร่วมมือกัน
- หลักการสำคัญของ Scanlon Plan คือ เมื่อพนักงานมีส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภาพและลดต้นทุน พวกเขาควรได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมจากผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น
- แผนนี้ใช้ระบบการแบ่งสัดส่วนของผลตอบแทน (Incentive Rewards) โดยกำหนดสัดส่วนระหว่างองค์กรและพนักงาน เช่น 70:30 หรือ 60:40 ซึ่งอาจปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ทางการเงินขององค์กร
- ตัวอย่างการประยุกต์ใช้ Scanlon Plan

- บริษัท X มียอดขาย 900,000 ดอลลาร์ในปีนี้ โดยจ่ายค่าแรงและเงินเดือนจำนวน 300,000 ดอลลาร์ บริษัทจัดสรร 25% ของกองทุนโบนัสเพื่อสำรองเงินไว้ และแบ่งส่วนที่เหลือ 70% ให้พนักงาน และอีก 30% ให้กับองค์กร

2. Rucker Plan

- Rucker Plan ให้ความสำคัญกับคุณภาพของผลผลิตมากกว่าปริมาณ แผนนี้เหมาะสำหรับองค์กรที่ต้องการปรับปรุงตัวแปรอื่น ๆ เช่น ลดอัตราส่วนของชิ้นส่วนที่มีข้อบกพร่องต่อการผลิต หรือลดการใช้พลังงานในกระบวนการผลิต
- หลักการของ Rucker Plan คือการลดต้นทุนการผลิตโดยเชื่อมโยงต้นทุนแรงงานกับส่วนแบ่งของต้นทุนการผลิต (Value Added)
- แผนนี้ประกอบด้วยระบบการแสดงความคิดเห็น (Suggestion System) และการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อระบุและแก้ไขปัญหาด้านการดำเนินงาน
- สูตรคำนวณของ Rucker Plan คือ $\text{มูลค่าต้นทุนแรงงาน} / (\text{มูลค่าผลผลิต} - \text{มูลค่าวัตถุดิบ} - \text{วัสดุสิ้นเปลือง} - \text{และบริการ})$

3. Improshare Plan

- Improshare ย่อมาจาก Improved Productivity through Sharing ซึ่งเป็นแผนที่เน้นการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเงินจากการเพิ่มผลผลิตภาพกับพนักงาน
- แผนนี้จ่ายโบนัสเมื่อเวลาที่ใช้ในกระบวนการผลิตลดลงหรือดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยส่วนแบ่งผลตอบแทนระหว่างนายจ้างและพนักงานจะแบ่งกันตามสัดส่วน
- ผลผลิตภาพวัดจากจำนวนผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่ทีมงานผลิตได้ในเวลาที่กำหนด โดยเน้นการทำงานร่วมกันระหว่างพนักงานและผู้บริหารในสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตร
- โบนัสใน Improshare Plan ไม่ได้อิงจากการประหยัดต้นทุนเหมือนใน Scanlon และ Rucker Plans แต่ขึ้นอยู่กับเวลาที่ลดลงในการผลิตต่อผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป

4. Piece Rate Plan

- Piece Rate Plan หรือที่เรียกว่า "Payment By Result" เป็นระบบที่คำนวณค่าจ้างของพนักงานตามจำนวนชิ้นงานที่ผลิตหรือบริการที่ดำเนินการ
- แผนนี้เหมาะสำหรับงานที่เป็นงานซ้ำ ๆ (Repetitive Tasks) ซึ่งพนักงานสามารถผลิตปริมาณงานได้สูงอย่างมีประสิทธิภาพ
- ระบบนี้ส่งเสริมให้พนักงานที่ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้รับการยอมรับและรางวัล

- Piece Rate Plan ยังช่วยลดต้นทุนการควบคุมดูแล (Supervision Costs) และลดเวลาในการทำงานที่ไม่เกิดผล (Idle Time)
- เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายค่าแรงขั้นต่ำ นายจ้างจะต้องบันทึกเวลาทำงานของพนักงาน เพื่อให้แน่ใจว่าพนักงานได้รับค่าตอบแทนขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด

ระบบ Productivity Gainsharing ทั้ง 4 รูปแบบข้างต้นมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับให้เหมาะสมกับความต้องการขององค์กร แต่ละแผนมีจุดเด่นและเป้าหมายเฉพาะ ซึ่งองค์กรสามารถเลือกใช้ตามบริบทของการดำเนินงานและเป้าหมายการพัฒนา ทั้งนี้ การเลือกแผนที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างพนักงานและองค์กร และสร้างแรงจูงใจในการเพิ่มผลผลิตภาพและประสิทธิภาพการทำงานอย่างยั่งยืน

3. เศรษฐศาสตร์ของการแบ่งปันผลประโยชน์และการพัฒนาชนบท (Economics of Gainsharing and Rural Development)

หัวข้อนี้นำเสนอแนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing) โดยเน้นบทบาทสำคัญของแนวทางดังกล่าวในการส่งเสริมธุรกิจ การเกษตร การพัฒนาชุมชนชนบท และการพัฒนาชนบทโดยรวม การแบ่งปันผลประโยชน์เป็นการกระจายความมั่งคั่งที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มผลิตภาพระหว่างองค์กรและพนักงาน ซึ่งเป็นกลไกที่กระตุ้นให้พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเชื่อมโยงความพยายามของพนักงานกับความสำเร็จขององค์กรในลักษณะที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน

Productivity Gainsharing มีส่วนช่วยในการพัฒนาในทุกพื้นที่รวมถึงชนบท โดยในสภาพแวดล้อมการแข่งขันที่รุนแรงในปัจจุบัน การบริหารจัดการผลิตภาพอย่างมีประสิทธิภาพถือเป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยให้องค์กรสามารถรักษาความอยู่รอดและการเติบโตอย่างยั่งยืน การเพิ่มผลิตภาพช่วยให้องค์กรสามารถเพิ่มมูลค่าลดต้นทุน และส่งเสริมนวัตกรรม ทำให้องค์กรมีศักยภาพในการเผชิญกับแรงกดดันจากคู่แข่ง รวมถึงเปิดโอกาสใหม่ ๆ สำหรับการขยายตัวและการพัฒนา

สำหรับพื้นที่ชนบท การนำแนวทาง Productivity Gainsharing มาใช้สามารถส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น โดยการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม ช่วยสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาผลิตและคุณภาพชีวิตของชุมชน แนวทางนี้ยังมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกภาคส่วน และช่วยสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาชนบทที่ยั่งยืน

เป้าหมายหลักของ Productivity Gainsharing คือการเพิ่มผลิตภาพและประสิทธิภาพขององค์กรควบคู่ไปกับการยอมรับและให้รางวัลแก่การพัฒนาที่เกิดขึ้น แผนงานที่มีประสิทธิภาพควรสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยรวมถึงการปรับปรุงผลิตภาพ การยกระดับคุณภาพ ส่งเสริมความร่วมมือในทีม และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

การบริหารจัดการผลิตภาพที่มีประสิทธิผลขึ้นอยู่กับบุคลากรในองค์กร จึงจำเป็นต้องยอมรับและให้รางวัลแก่พนักงานอย่างเหมาะสม โปรแกรม Productivity Gainsharing สร้างความเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างรางวัลและผลงาน ซึ่งช่วยปรับเป้าหมายของพนักงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร กระตุ้นให้พนักงานร่วมมือกันเพื่อบรรลุความสำเร็จร่วมกัน

ด้วยแนวทางดังกล่าว Productivity Gainsharing จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารจัดการผลิตภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในบริบทขององค์กรและการพัฒนาชนบทโดยรวม ช่วยสร้างความเชื่อมโยงที่สมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจขององค์กรและความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนชนบท

ตารางล่างแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่าง การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพและระบบการแบ่งปันผลกำไร

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบ Productivity Gainsharing Profit Sharing

ประเด็น	การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing)	การแบ่งปันผลกำไร (Profit Sharing)
วัตถุประสงค์	เพื่อส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพและผลการดำเนินงานโดยรวม โดยผูกผลตอบแทนกับผลลัพธ์ด้านผลิตภาพ	มุ่งเน้นที่การสร้างความสำเร็จทางการเงินขององค์กรเป็นหลัก
เกณฑ์สำหรับการจ่ายผลตอบแทน	การจ่ายผลตอบแทนกำหนดจากตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพ	การจ่ายผลตอบแทนกำหนดจากตัวชี้วัดทางการเงินที่ประเมินความสามารถในการทำกำไรขององค์กร
แหล่งเงินทุน	ผลตอบแทนจากผลิตภาพและการจ่ายเงินให้พนักงานเป็นระบบที่พึ่งพาตนเอง โดยใช้เงินที่ประหยัดได้หรือรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการปรับปรุงผลิตภาพ แม้องค์กรจะไม่มีกำไร พนักงานยังคงได้รับผลตอบแทน	ผลตอบแทนมาจากกำไรขององค์กร หากองค์กรขาดทุน จะไม่มีการจ่ายผลตอบแทน
การออกแบบและพัฒนาระบบ	พนักงานมักมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาโปรแกรมแบ่งปันผลประโยชน์	การมีส่วนร่วมของพนักงานในกระบวนการออกแบบมีน้อยมาก
ผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรม	การแบ่งปันผลประโยชน์ช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน	ผลกระทบต่อพฤติกรรมมีจำกัด เนื่องจากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรอยู่นอกเหนือการควบคุมของพนักงาน

ที่มา: เอกสารการประชุม

ส่วนที่ 2 กรณีศึกษาของต่างประเทศ

4. กรณีศึกษา Commonwealth: การเกษตรและการพัฒนาชนบทผ่านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

เนื้อหาส่วนนี้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของการเกษตรและการพัฒนาชนบทในยุคดิจิทัล โดยเน้นย้ำถึงการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digitalization) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาชนบทให้เกิดความยั่งยืน การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคการเกษตรสามารถช่วยเพิ่มศักยภาพในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มผลผลิต ยกระดับรายได้ และสนับสนุนการเข้าถึงบริการทางการเงินของเกษตรกรในพื้นที่ชนบท

โดยจะยกตัวอย่างของ Commonwealth ซึ่งเป็นตัวอย่างสำคัญของการสนับสนุนการพัฒนาชนบทในยุคดิจิทัลสามารถเห็นได้ ในกรณีของ Commonwealth ซึ่งเป็นสมาคมที่เกิดจากความสมัครใจของ 56 ประเทศสมาชิกที่เป็นอิสระและเท่าเทียมกัน โดยในจำนวนนี้ 33 ประเทศเป็นรัฐเล็ก ๆ รวมถึงประเทศเกาะขนาดเล็ก (Small Island Developing States: SIDS) สมาคมนี้มีประชากรรวมประมาณ 2.7 พันล้านคน ประกอบด้วยทั้งประเทศเศรษฐกิจพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา

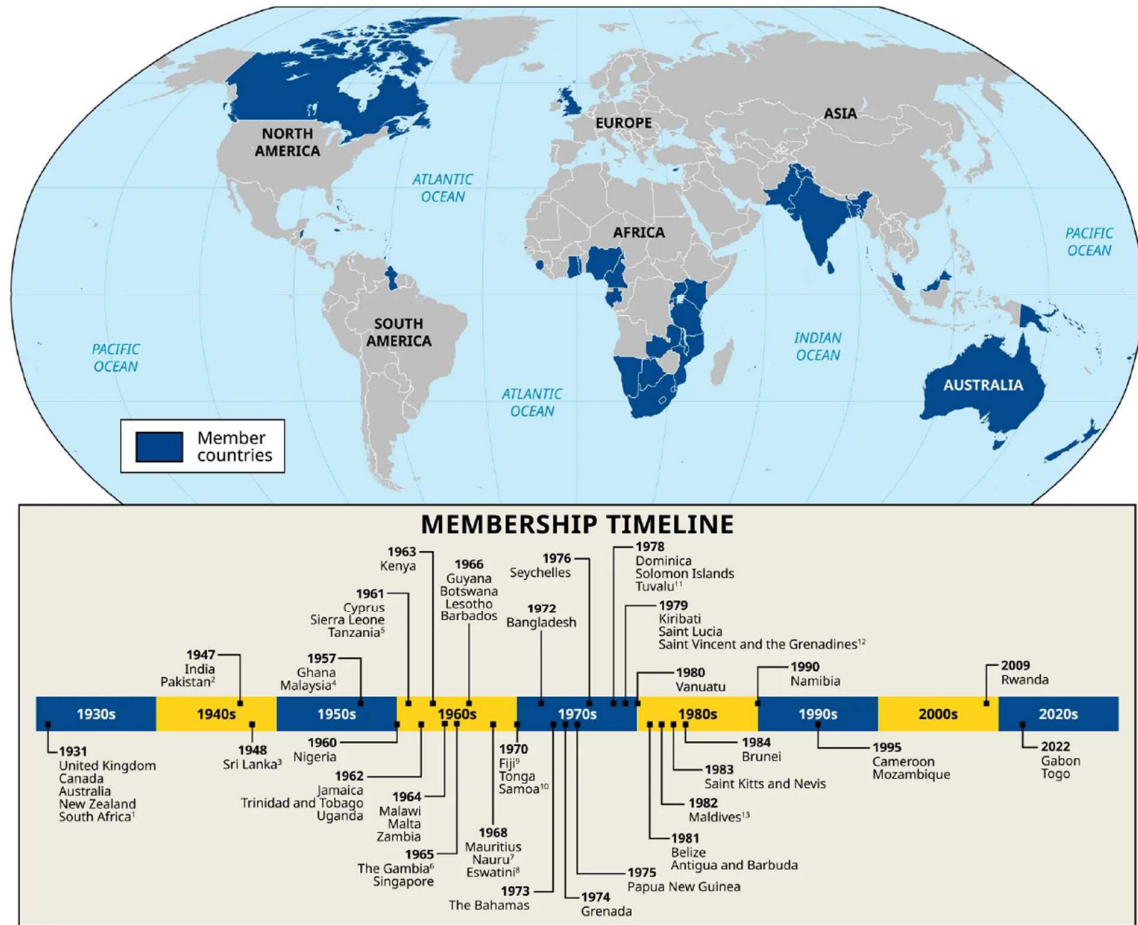
Commonwealth มีโครงสร้างที่เปรียบเสมือน "ครอบครัว" ของประเทศสมาชิก โดยมีองค์กรระหว่างรัฐบาลสามแห่งที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่:

- The Commonwealth Foundation: สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยและการพัฒนา
- The Commonwealth of Learning: ส่งเสริมการเรียนรู้แบบเปิดและการศึกษาทางไกล
- The Commonwealth Secretariat: สนับสนุนประเทศสมาชิกให้บรรลุเป้าหมายของ Commonwealth

สำนักงานใหญ่ที่ตั้งอยู่ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร และมีเครือข่ายสนับสนุนเพิ่มเติมมากกว่า 80 องค์กรที่ครอบคลุมภาคส่วนต่าง ๆ เช่น การปกครอง วัฒนธรรม และวิชาชีพ

Commonwealth ยึดถือพื้นฐานสำคัญในการวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาชนบทในยุคดิจิทัล การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมสามารถช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนชนบทให้เป็นไปอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกภาคส่วน และสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในระยะยาว

รูปที่ 2 ประเทศสมาชิกและการเปลี่ยนแปลงใน Commonwealth

ที่มา: เอกสารประกอบการบรรยาย

โดย Commonwealth มีเป้าหมายที่เรียกว่า The Commonwealth Connectivity Agenda (CCA) ในการส่งเสริมการเชื่อมโยงทางการค้าและการลงทุนโดยมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศสมาชิก โดยตั้งเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการค้าภายในเครือข่ายให้ถึง 2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐภายในปี 2030 ผ่านแนวทางสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่:

Physical Connectivity: ลดอุปสรรคทางกายภาพที่ขัดขวางการค้า เช่น การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้สะดวกต่อการขนส่งสินค้า

- 1) Digital Connectivity: ใช้ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดจากการค้าดิจิทัล เช่น การพัฒนาช่องทางการค้าออนไลน์และระบบดิจิทัล
- 2) Regulatory Connectivity: ปรับปรุงและแก้ไขข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ เพิ่มศักยภาพของสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย

- 3) Supply Side Connectivity: สนับสนุนการเข้าร่วมในห่วงโซ่มูลค่าโลก เพื่อให้ประเทศสมาชิกสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรในพื้นที่
- 4) Business to Business Connectivity: ส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชน โดยเฉพาะในเศรษฐกิจสีฟ้า (Blue Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)

แนวทางเหล่านี้สะท้อนถึงความพยายามของ Commonwealth ในการสร้างความเชื่อมโยงและขยายโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศสมาชิก โดยเน้นการพัฒนาที่ครอบคลุมและยั่งยืน

แนวคิดการพัฒนาชนบทของ Commonwealth

พื้นที่ชนบทมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากพื้นที่เมือง โดยทั่วไปพื้นที่เหล่านี้มีขนาดประชากรเล็ก ความหนาแน่นของประชากรต่ำ และมีชุมชนขนาดเล็กที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกจำกัด เช่น ร้านค้า บริการทางการแพทย์ และโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม อีกทั้งยังมีอัตราค่าจ้างต่ำ ความยากจนสูง และค่าครองชีพต่ำ อย่างไรก็ตาม พื้นที่ชนบทมักมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีการพึ่งพาภาคเกษตรกรรม การประมง และการเลี้ยงสัตว์เป็นหลัก

การพัฒนาชนบทหมายถึงกระบวนการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ชนบทให้ดีขึ้น โดยประกอบด้วยนโยบาย ยุทธศาสตร์ และโครงการที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนชีวิตทางสังคม การปรับปรุงสภาพแวดล้อม และการยกระดับคุณภาพชีวิต อีกทั้งยังมีเป้าหมายลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ชนบทและเมือง

กลไกสำคัญหนึ่งของการพัฒนาชนบท คือ **การเปลี่ยนแปลงระบบอาหาร (Food Systems Transformation)** ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากระบบการผลิต กระจาย และบริโภคอาหารในปัจจุบันก่อให้เกิดปัญหาหลายด้าน เช่น การขาดสารอาหาร การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม และการเร่งตัวของภาวะโลกร้อน การปรับเปลี่ยนระบบอาหารหมายถึงการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความเป็นอยู่ของสังคมโดยรวม ซึ่งต้องการความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เช่น ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย ผู้บริโภค และผู้นำทางการเมือง

เครื่องมือสำคัญที่ถูกนำมาใช้ คือ **การพัฒนาเกษตรกรรายย่อย (Smallholder Agriculture Development)** ในพื้นที่ชนบทเป็นกลไกสำคัญที่ต้องการการดำเนินการเฉพาะด้าน ระบบเกษตรกรรมและการพัฒนาชนบทมีความซับซ้อนสูง และต้องการยุทธศาสตร์ระยะยาวเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ การพัฒนาภาคเกษตรกรรมที่แข็งแกร่งและมีพลวัตจะช่วยสร้างความเชื่อมโยงที่แข็งแกร่งกับภาคเศรษฐกิจอื่น ๆ

โดยในปัจจุบัน Commonwealth สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการเกษตร (Digital Solutions for Agriculture) ให้เข้ามามีบทบาทสำคัญในกระบวนการเกษตรหลายขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผนการผลิต ไปจนถึงการกระจายสินค้า ตัวอย่างจาก Commonwealth แสดงให้เห็นถึงการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ในการลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ และเสริมสร้างความยั่งยืนในภาคชนบท ตัวอย่างของเทคโนโลยีดิจิทัลในการเกษตร ที่ถูกนำมาใช้ตามรูปต่อไปนี้

รูปที่ 3 ตัวอย่างของเทคโนโลยีดิจิทัลในการเกษตรใน Commonwealth

ที่มา: เอกสารประกอบการบรรยาย

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมผลิตภาพและประสิทธิภาพในภาคการเกษตรและการพัฒนาชนบท ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนจากหลายประเทศในแอฟริกาแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของเทคโนโลยีเหล่านี้ เช่น

- ใน ซูดาน บริการให้คำปรึกษาผ่าน SMS ช่วยเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรถึง 300% พร้อมกับการใช้น้ำที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (CTA, 2015)
- ใน มาลาวี การชำระเงินค่าพืชผลผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มการจัดการปัจจัยการผลิตในฤดูถัดไปถึง 13% ส่งผลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 21% (Brune, et. al, 2015)
- ใน ยูกันดา การแบ่งปันข้อมูลตลาดผ่านวิทยุช่วยเพิ่มราคาขายของเกษตรกรได้ถึง 13-15%
- ใน กานา และ รวันดา การชำระเงินแบบดิจิทัลช่วยลดต้นทุนการทำธุรกรรมสำหรับเกษตรกรและธุรกิจเกษตรได้ถึง 90% (CGAP/Intermedia, 2015)

- ใน แทนซาเนีย การใช้ SMS เพื่อแจ้งใบเสร็จรายวันสำหรับการส่งมอบน้ำนมช่วยลดการสูญเสียที่เกิดจากการขโมยได้ถึง 20% และการชำระเงินผ่านมือถือช่วยลดเวลาเดินทางของเกษตรกรรถอกไม่ถึง 8 ชั่วโมง และลดค่าใช้จ่ายได้ \$12
- ใน กานา การชำระเงินผ่านมือถือช่วยประหยัดเวลาเดินทางของเกษตรกรยางพาราได้ถึง 3 ชั่วโมง และลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ \$15
- บริการ SMS จาก Esoko ที่แสดงข้อมูลราคาตลาดช่วยให้เกษตรกรได้ราคาผลผลิตเพิ่มขึ้นถึง 10% (Subervie, 2011)

กลไกการใช้เทคโนโลยีทั้งหมดจะมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การทำให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลการผลิตของตนได้อย่างแม่นยำนำไปสู่การยกระดับผลิตภาพของตน ซึ่งเป็นกรณีที่**เกษตรกรยอมจ่ายเพิ่มเติมเพื่อให้ตนสามารถมีระดับผลิตภาพที่สูงขึ้น** อย่างไรก็ตาม การใช้ประโยชน์สูงสุดจากเทคโนโลยีดังกล่าวจำเป็นต้องมีการลงทุนและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลที่แข็งแกร่งในระดับประเทศ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเพิ่มโอกาสให้แก่ชุมชนชนบทในระยะยาว

5. กรณีศึกษาฟิลิปปินส์: นโยบายและกรอบแนวคิดเชิงนโยบายในการใช้การแบ่งปันผลประโยชน์เพื่อการพัฒนาชนบท

การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing) เป็นแนวทางสำคัญที่มุ่งเน้นการแบ่งปันผลประโยชน์ทางการเงินหรือผลกำไรที่เกิดจากประสิทธิภาพการดำเนินงานระหว่างองค์กรและพนักงาน โดยแนวทางดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ว่าเป็นระบบที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เสริมสร้างความร่วมมือในทีม ปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและบริการ และเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างแรงงานและผู้บริหาร ระบบนี้จึงเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน

ในแง่ของการดำเนินงาน Productivity Gainsharing จะพิจารณาจ่ายผลตอบแทนตามตัวชี้วัดด้านการดำเนินงาน เช่น ผลิตภาพ คุณภาพสินค้า การบริหารต้นทุน และการให้บริการ โดยการจ่ายผลตอบแทนจะอิงกับผลลัพธ์ที่เกินกว่ามาตรฐานหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ และต้องมาจากประสิทธิภาพการทำงานที่ดีขึ้นเท่านั้น ลักษณะเด่นของระบบนี้คือการจ่ายผลตอบแทนที่ "Self-Funded" ซึ่งหมายถึงผลตอบแทนที่เกิดจากการประหยัดค่าใช้จ่ายหรือเพิ่มผลผลิต โดยพนักงานจะมีส่วนร่วมในกระบวนการออกแบบและดำเนินงาน ซึ่งส่งเสริมความร่วมมือและพฤติกรรมที่เอื้อต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพ

การวัดผลสำเร็จของ Productivity Gainsharing สามารถพิจารณาได้จากหลายด้าน เช่น การลดเวลาที่ใช้ในการผลิตต่อหน่วย การลดจำนวนข้อบกพร่องหรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขงาน การเพิ่มระดับความพึงพอใจของลูกค้า การลดปริมาณวัตถุดิบคงคลังและพลังงานที่ใช้ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เช่น วัตถุดิบ และการลดเวลาหยุดงานของเครื่องจักรและค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา ตัวชี้วัดเหล่านี้ช่วยให้องค์กรสามารถวิเคราะห์และวัดผลความสำเร็จจากการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีศึกษาของฟิลิปปินส์เป็นตัวอย่างที่ดีในการนำ Productivity Gainsharing ไปใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาชนบท ประเทศนี้ได้กำหนดนโยบายที่เน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงานในกระบวนการทำงาน และการออกแบบระบบจ่ายผลตอบแทนที่โปร่งใสและเป็นธรรม แม้จะมีความท้าทาย เช่น การกำหนดตัวชี้วัดที่เหมาะสม หรือการสร้างความเข้าใจในระบบดังกล่าวแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่นโยบายนี้ได้ช่วยเสริมสร้างการพัฒนาชนบทอย่างมีประสิทธิภาพ

การแบ่งปันผลประโยชน์ในฟิลิปปินส์ได้รับการสนับสนุนผ่านกรอบกฎหมายและนโยบายหลายฉบับ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์ที่สมดุลระหว่างแรงงานและนายจ้าง พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานเพื่อความยั่งยืน กฎหมายรัฐธรรมนูญของฟิลิปปินส์ปี 1987 ระบุว่า "รัฐจะควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานและนายจ้าง โดยยอมรับสิทธิของแรงงานในการได้รับส่วนแบ่งที่ยุติธรรมจาก

ผลผลิต และสิทธิของนายจ้างในการได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสมจากการลงทุนเพื่อการขยายตัวและการเติบโตขององค์กร"

นอกจากนี้ กฎหมาย Republic Act No. 6727 ได้กำหนดนโยบายเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงผลิตภาพและมาตรการแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing) เพื่อให้แรงงานมีมาตรฐานชีวิตที่เหมาะสม ขณะที่ Republic Act No. 6971 เน้นย้ำถึงความสำคัญของการเพิ่มผลิตภาพ การรักษาความสงบในภาคอุตสาหกรรม และส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างแรงงานและนายจ้าง

ฟิลิปปินส์กำหนดมาตรการจูงใจทางภาษี เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทาง Productivity Gainsharing กฎหมาย Republic Act No. 6971 ยังเสนอสิทธิพิเศษทางภาษี เช่น การหักลดหย่อนพิเศษ 50% จากรายได้รวมสำหรับโบนัสที่จ่ายให้แก่พนักงานในโครงการ และการหักลดหย่อนพิเศษ 50% สำหรับการฝึกอบรมและการศึกษาพิเศษสำหรับพนักงานระดับปฏิบัติการ

นโยบายของรัฐฟิลิปปินส์กำหนดให้การจ่ายค่าจ้างต้องไม่น้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำที่กำหนด พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาและติดตั้งระบบแรงจูงใจที่อิงกับผลิตภาพ (Productivity-Based Incentive Scheme หรือ PBIS) โดยมีคำแนะนำในการออกแบบและดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงผลิตภาพและเพิ่มผลตอบแทนที่ยุติธรรมแก่พนักงาน

ทั้งนี้ การดำเนินโครงการ Productivity Gainsharing ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบในหลายมิติ เช่น การระบุปัญหาด้านผลิตภาพ ประเภทขององค์กร จำนวนและประเภทของพนักงาน กระบวนการทำงาน และระบบที่ใช้ในองค์กร นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณาเนื้อหาในโครงการ เช่น จำนวนผลตอบแทนที่จะแบ่งปัน ความถี่ในการจ่าย วิธีการจ่าย และข้อมูลอ้างอิงในการกำหนดมาตรฐาน

การจัดการโครงการ Productivity Incentives ควรดำเนินการโดยผู้บริหารระดับสูง ผู้จัดการ หรือ คณะกรรมการแรงงานและฝ่ายทรัพยากรบุคคล ในขณะเดียวกัน รัฐบาลยังสนับสนุนการจัดตั้งคณะกรรมการ Productivity Incentives ในองค์กรที่มีพนักงานตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป รวมถึงการจัดทำระบบเพื่อขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีและการให้คำแนะนำในการปรับปรุงผลิตภาพ

แนวทางการแบ่งปันผลประโยชน์มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาชนบท โดยช่วยเพิ่มการใช้จ่ายของผู้บริโภค ยกกระดับมาตรฐานชีวิต ส่งเสริมการลงทุนในทุนมนุษย์ ลดความยากจน และเพิ่มการออมและการลงทุน แนวทางดังกล่าวยังส่งเสริมให้แรงงานในชนบทมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม พร้อมทั้งสนับสนุนการเติบโตของชุมชนชนบทอย่างยั่งยืน

กรอบกฎหมายและนโยบายของฟิลิปปินส์สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการสนับสนุน Productivity Gainsharing เพื่อเพิ่มผลิตภาพขององค์กรและสร้างความยุติธรรมในการแบ่งปันผลประโยชน์ การดำเนิน

นโยบายเหล่านี้ไม่เพียงช่วยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างแรงงานและนายจ้าง แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาชนบทให้เติบโตอย่างยั่งยืนและครอบคลุมทุกภาคส่วน

6. กรณีศึกษาญี่ปุ่น: การแบ่งปันผลประโยชน์เพื่อ SMEs และการพัฒนาชนบท

ในประเทศญี่ปุ่น แนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing) ยังไม่มีการกำหนดเป็นกฎหมายหรือข้อบังคับที่ครอบคลุมระดับประเทศ แต่เป็นการนำไปปฏิบัติในลักษณะการกระจายผลกำไรในแต่ละองค์กร แนวทางนี้สะท้อนถึงความพยายามในการปรับเปลี่ยนทรัพยากรทางการเงินและทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่ชุมชนชนบท โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพในพื้นที่ที่ขาดแคลน

ทั้งนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นได้กำหนดกรอบนโยบายสำคัญ เช่น "Act on Overcoming Population Decline and Vitalizing Local Economy" (2014) เพื่อแก้ไขปัญหาการลดลงของประชากรและความกระจุกตัวในเขตกรุงโตเกียว นโยบายดังกล่าวเน้นการสร้างชุมชนที่น่าอยู่ การดึงดูดทรัพยากรมนุษย์ที่หลากหลาย และการสร้างงานที่มีคุณค่าในชนบท

กรณีศึกษา: โครงการสนับสนุนการย้ายถิ่นฐาน (Migration Support)

รัฐบาลญี่ปุ่นมีโครงการสนับสนุนการย้ายถิ่นฐานเพื่อกระตุ้นการพัฒนาชนบท โดยสนับสนุนเงินทุนในสามรูปแบบ ได้แก่

- โครงการสนับสนุนการย้ายถิ่นฐานสู่ชนบท: ให้เงินสนับสนุนระหว่าง 600,000 - 2,000,000 เยน สำหรับผู้ที่ย้ายถิ่นฐานจากกรุงโตเกียวไปยังชนบท
- โครงการเริ่มต้นธุรกิจใหม่ในชนบท: สนับสนุนสูงสุด 2,000,000 เยน สำหรับผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม
- โครงการสนับสนุนการจ้างงานใน SMEs: ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการสรรหาบุคลากร เช่น การจัดกิจกรรม การสร้างโบรชัวร์ หรือเว็บไซต์

ผลลัพธ์ของโครงการแสดงให้เห็นว่า ระหว่างปี 2020-2022 มีผู้ย้ายถิ่นฐานไปยังชนบทกว่า 3,000 คน และรัฐบาลตั้งเป้าหมายให้เพิ่มขึ้นเป็น 10,000 คนภายในปี 2027 ปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ ได้แก่ การจัดกิจกรรมเยี่ยมชมล่วงหน้า การสร้างเครือข่ายกับผู้พหุ และการสนับสนุนด้านชีวิต เช่น การจัดหางาน บ้านพัก และบริการด้านสุขภาพ

กรณีศึกษา: โครงการศึกษาต่อต่างจังหวัด (Study Abroad Program)

โครงการนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนอายุ 16-18 ปี ศึกษาในโรงเรียนมัธยมในชนบทเป็นเวลา 1-3 ปี เพื่อสนับสนุนโรงเรียนที่ประสบปัญหา นักเรียนน้อยและเสี่ยงต่อการปิดตัว ระบบนี้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่นและครอบครัวในชุมชนชนบท ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมที่สงบและสัมผัสกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ขณะเดียวกัน ชุมชนชนบทได้รับผลกระทบเชิงบวกจากการมีนักเรียนรุ่นใหม่ที่กระตือรือร้น เพิ่มแรงจูงใจให้กับนักเรียนในพื้นที่ และกระตุ้นเศรษฐกิจในท้องถิ่น

กรณีศึกษา: การพัฒนาการท่องเที่ยวและชนบท (Tourism + Rural Redevelopment)

ระบบ "OTETSU-TABI" เป็นบริการจับคู่ออนไลน์ที่สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแรงงานกับนักท่องเที่ยว โดยผู้ประกอบการในชนบท เช่น เกษตรกรหรือโรงแรม เสนอที่พักและงานบนเว็บไซต์ นักท่องเที่ยวสามารถสมัครเพื่อทำงานแลกกับสิทธิประโยชน์ระหว่างการเดินทาง ระบบนี้ช่วยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในระยะสั้น และยังนำไปสู่การย้ายถิ่นฐานในระยะยาว ตัวอย่างเช่น หญิงสาวจากโตเกียวที่เริ่มต้นช่วยงานเกษตรกรในชนบท และสุดท้ายได้ย้ายมาอาศัยและเริ่มต้นธุรกิจในพื้นที่

แนวทางการแบ่งปันผลประโยชน์ในญี่ปุ่นสะท้อนถึงศักยภาพของ SMEs ในการส่งเสริมการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน ด้วยการดึงดูดทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่ชนบท การสนับสนุนโครงการที่เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจท้องถิ่น และการสร้างนโยบายที่ตอบสนองความต้องการในพื้นที่ ผลลัพธ์เหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้ในประเทศอื่น ๆ ที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน เพื่อสร้างชุมชนชนบทที่มีความมั่นคงและศักยภาพในการพัฒนาในระยะยาว

7. กรณีศึกษา: การใช้แนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

หัวข้อนี้นำเสนอกรณีศึกษาความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมหัตถกรรมของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ได้นำแนวทางการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลผลิตภาพ (Gainsharing Approaches) มาประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ

เนื้อหาจะกล่าวถึงแนวทางการดำเนินงานที่ SMEs ในอุตสาหกรรมหัตถกรรมได้นำไปใช้ กระบวนการบูรณาการการแบ่งปันผลประโยชน์ในบริบทของท้องถิ่น และผลกระทบเชิงบวกที่เกิดขึ้น ทั้งในด้านการส่งเสริมรายได้ การอนุรักษ์งานฝีมือท้องถิ่น และการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจระดับชุมชน

ธุรกิจการเกษตรและการพัฒนาชนบทมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) เนื่องจากประเทศมีเศรษฐกิจที่พึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก และประชากรส่วนใหญ่ยังคงอาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท บทบาทดังกล่าวสามารถจำแนกออกได้เป็น 5 ด้านสำคัญดังนี้:

1) การสร้างโอกาสการจ้างงาน

ภาคการเกษตรเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญของประชากรในชนบท โดยเฉพาะกลุ่มแรงงานที่มีทักษะเฉพาะในด้านการเกษตร การเพิ่มประสิทธิภาพและการพัฒนาธุรกิจการเกษตรสามารถช่วยสร้างงานที่มีคุณค่า เพิ่มรายได้ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของแรงงานในชนบท

2) ความมั่นคงทางอาหาร

ธุรกิจการเกษตรมีบทบาทสำคัญในการผลิตอาหารสำหรับประชากรในประเทศ ความมั่นคงทางอาหารถือเป็นรากฐานของการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ โดยการพัฒนาภาคการเกษตรให้มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ สปป.ลาว มีความสามารถในการตอบสนองความต้องการอาหารในประเทศอย่างยั่งยืน

3) ศักยภาพการส่งออกและการกระจายความหลากหลายทางเศรษฐกิจ

การเกษตรใน สปป.ลาว มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าเกษตรที่มีความต้องการในตลาดโลก เช่น ข้าว ผลไม้ หรือกาแฟ การพัฒนาศักยภาพการส่งออกสินค้าเกษตรจะช่วยกระจายความหลากหลายทางเศรษฐกิจ ลดการพึ่งพาภาคเศรษฐกิจใดเศรษฐกิจหนึ่ง และเสริมสร้างความยืดหยุ่นของเศรษฐกิจ

4) การลดความยากจน

ธุรกิจการเกษตรและการพัฒนาชนบทเป็นเครื่องมือสำคัญในการลดความยากจนในพื้นที่ชนบท การส่งเสริมการผลิตที่มีคุณภาพ การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร และการสร้างรายได้จากการเกษตรจะช่วยยกระดับมาตรฐานชีวิตของประชาชน

5) การพัฒนาที่ยั่งยืน

ธุรกิจการเกษตรที่คำนึงถึงความยั่งยืนช่วยรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว การส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ สปป.ลาว บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ดังนั้น ธุรกิจการเกษตรและการพัฒนาชนบทจึงมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจ ลดความยากจน เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร และรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติใน สปป.ลาว อย่างครอบคลุมทุกมิติ

อุตสาหกรรมหัตถกรรมมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เนื่องจากเป็นแหล่งจ้างงานสำคัญในพื้นที่ชนบท อุตสาหกรรมนี้เน้นการใช้ทักษะงานฝีมือดั้งเดิมที่ส่วนใหญ่มักดำเนินการในครัวเรือนและเกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ในชนบท รวมถึงสตรีในพื้นที่ห่างไกล การผลิตสินค้าหัตถกรรมต้องการเงินลงทุนและวัตถุดิบที่ไม่สูงนัก ทำให้ง่ายต่อการเริ่มต้นและเหมาะสำหรับการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

ในปี 2020 อุตสาหกรรมหัตถกรรมในลาวมีจำนวนวิสาหกิจรวม 11,728 แห่ง และจ้างงานกว่า 22,925 คน (DIH, 2021) สินค้าหัตถกรรมที่มีชื่อเสียง เช่น สิ่งทอพื้นเมืองและงานจักสาน ได้รับการชื่นชมในด้านความประณีตและคุณค่าเชิงวัฒนธรรม ตลาดเฉพาะกลุ่มสำหรับสินค้าหัตถกรรมลาวจึงมีศักยภาพสูงในการขยายตัว โดยเฉพาะหากมีการจับคู่ที่เหมาะสมระหว่างผู้ผลิตและผู้ซื้อที่มีความต้องการเฉพาะ

การบูรณาการแนวทางการแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing) ใน SMEs ทำได้โดย SMEs ในอุตสาหกรรมหัตถกรรมของลาวได้นำแนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์มาปรับใช้ผ่านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างพนักงานและเจ้าของกิจการ โดยกำหนดกลยุทธ์ที่เน้นการกระจายผลกำไรจากการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ทั้งนี้ การบูรณาการ Gainsharing ได้ช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่พนักงาน ส่งเสริมการอนุรักษ์ทักษะงานฝีมือท้องถิ่น และสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจระดับชุมชน

กรณีศึกษา: สมาคมหัตถกรรมลาว (Lao Handicraft Association: LHA)

ตัวอย่างการดำเนินงาน ได้แก่ การจัดตั้ง สมาคมหัตถกรรมลาว (Lao Handicraft Association: LHA) ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรที่ก่อตั้งขึ้นในปี 1998 ภายใต้การดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์ (MOIC) และหอการค้าแห่งชาติของลาว (LNCCI) สมาคมนี้มีบทบาทในการเป็นตัวแทนของช่างฝีมือทั่วประเทศ และจัดงาน เทศกาลหัตถกรรมลาว (Lao Handicraft Festival) ประจำปีในเดือนพฤศจิกายน ซึ่ง

มีกิจกรรมหลากหลาย เช่น การแสดงสินค้า การสาธิตเทคนิคการผลิต การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประกวดผลิตภัณฑ์ และการเดินแฟชั่นโชว์

การนำ Gainsharing ไปใช้ในอุตสาหกรรมหัตถกรรมช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชุมชนชนบท เสริมสร้างความยั่งยืนของเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น และอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมที่ฝังรากลึกในงานหัตถกรรมลาว นอกจากนี้ การพัฒนา ตราสินค้าหัตถกรรมแห่งชาติลาว (Lao National Handicraft Branding) ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมอันโดดเด่นของประเทศผ่านสินค้าหัตถกรรม โดยการนำเสนอผลิตภัณฑ์สู่สายตาชาวโลกสามารถกระตุ้นการท่องเที่ยวและสร้างผลกระทบทางเศรษฐกิจที่ดีต่อชุมชนในระดับท้องถิ่น

กรณีศึกษาของ SMEs ในอุตสาหกรรมหัตถกรรมของลาวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จจากการบูรณาการแนวทางการแบ่งปันผลประโยชน์ ซึ่งช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตในชนบทและเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้แข็งแกร่ง บทเรียนจากกรณีศึกษานี้สามารถนำไปปรับใช้ในบริบทของประเทศอื่นที่มีโครงสร้างเศรษฐกิจคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาที่ต้องการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์วัฒนธรรมดั้งเดิมและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

อุตสาหกรรมหัตถกรรมของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มีความสำคัญเชิงวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ โดยเน้นการผลิตสิ่งทอพื้นเมือง เครื่องปั้นดินเผา และผลิตภัณฑ์จากไม้ไผ่ ซึ่งใช้เทคนิคที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมนี้เผชิญความท้าทาย เช่น การขาดโครงสร้างพื้นฐาน การผลิตที่ไม่สม่ำเสมอ และแรงจูงใจของแรงงานที่จำกัด

การประยุกต์ใช้แนวคิด Gainsharing ใน SMEs หัตถกรรมช่วยให้พนักงานมีแรงจูงใจมากขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและรักษาคุณภาพสินค้า โดยการแบ่งปันผลประโยชน์จากการพัฒนาประสิทธิภาพเป็นโบนัสที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้บริหารและพนักงาน แนวทางนี้ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ร่วมมือกัน และทำให้ SMEs สามารถแข่งขันในตลาดสมัยใหม่ได้ดีขึ้น

กรณีศึกษา: Lao Sericulture Company (Mulberries)

บริษัท Lao Sericulture หรือ Mulberries เป็นตัวอย่างของการประยุกต์ใช้ Gainsharing ได้สำเร็จ บริษัทนี้เริ่มต้นในปี 1993 โดยมีภารกิจในการฟื้นฟูการผลิตไหมพื้นเมืองในพื้นที่ชนบทของลาว Mulberries ดำเนินงานร่วมกับชาวบ้านกว่า 2,000 คนใน 5 จังหวัด โดยส่งเสริมการปลูกหม่อน การย้อมสีธรรมชาติ และการผลิตไหมแบบดั้งเดิม

Mulberries ให้การฝึกอบรม เครื่องมือ และตลาดแก่ชาวบ้าน พร้อมทั้งส่งเสริมความยั่งยืนทางสังคม และสิ่งแวดล้อม โครงการร่วมกับ Maybank Foundation ระหว่างปี 2017-2022 สนับสนุนสตรีในชนบทกว่า 282 คน และเกษตรกร 580 คน ทำให้รายได้ของชาวบ้านเพิ่มขึ้นถึง 70%

การใช้ Gainsharing ใน Mulberries ส่งผลเชิงบวกหลายประการ:

- แรงจูงใจและความร่วมมือ: การแบ่งปันผลกำไรช่วยให้พนักงานมีแรงจูงใจเพิ่มขึ้น ลดปัญหาคุณภาพสินค้า และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- การควบคุมคุณภาพ: Mulberries ใช้คู่มือการปลูกหม่อนและการย้อมสีธรรมชาติในการควบคุมคุณภาพสินค้า
- การพัฒนาผลิตภัณฑ์: การวิจัยและพัฒนาช่วยเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์และเพิ่มยอดขายในตลาดเฉพาะกลุ่ม

แม้จะประสบความสำเร็จ แต่ Mulberries เผชิญปัญหาการผลิตที่ไม่สม่ำเสมอ คุณภาพสินค้าที่แตกต่างกัน และการขาดแรงจูงใจของพนักงาน อย่างไรก็ตาม การใช้ Gainsharing ช่วยบรรเทาปัญหาเหล่านี้และสร้างความยั่งยืนในระยะยาว

กรณีศึกษาเพิ่มเติม: กลุ่มผู้พิการในหลวงพระบาง

กลุ่มผู้พิการในหลวงพระบางได้จัดตั้งกลุ่มผลิตภัณฑ์หัตถกรรมจากวัสดุรีไซเคิล ซึ่งส่งออกสินค้าไปยังญี่ปุ่นผ่านโครงการ HARE TEMARI โครงการนี้ส่งเสริมการค้าอย่างยั่งยืนและการแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างสมาชิก โดยรวมการฝึกอบรม การแลกเปลี่ยนความรู้ และการแบ่งปันกำไรอย่างเท่าเทียม

กรณีศึกษาของ Mulberries และกลุ่มผู้พิการในหลวงพระบางแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของ Gainsharing ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ความยั่งยืน และความเป็นอยู่ของชุมชนใน สปป.ลาว บทเรียนเหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้ในประเทศอื่นที่มีเศรษฐกิจคล้ายคลึง เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การอนุรักษ์วัฒนธรรม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

8. กรณีศึกษาฟิลิปปินส์: การดำเนินงานของสหกรณ์

หัวข้อนี้นำเสนอกรณีศึกษาการดำเนินงานของสหกรณ์ในประเทศฟิลิปปินส์ ที่ได้นำแนวปฏิบัติที่ดีในด้านการแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing Practices) มาประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชนบท เนื้อหาจะครอบคลุมถึงกระบวนการดำเนินงานของสหกรณ์ในการสร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิก การกระจายรายได้ อย่างเป็นธรรม และการเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น

การอภิปรายจะเน้นถึงบทเรียนจากการดำเนินงานจริงที่ประสบความสำเร็จ และผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาชนบทในด้านต่าง ๆ เช่น การเพิ่มรายได้ การสร้างงาน การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น รวมถึงข้อเสนอแนะสำหรับการนำแนวทางดังกล่าวไปปรับใช้ในบริบทของประเทศอื่น ๆ ที่ต้องการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนผ่านสหกรณ์

แนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing) ใน MSMEs ของฟิลิปปินส์ได้ถูกนำมาใช้ในหลากหลายอุตสาหกรรม เช่น การเกษตร การแปรรูปอาหาร และธุรกิจสินค้าประมง แนวปฏิบัติเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลิตภาพ ลดของเสีย และสร้างแรงจูงใจให้พนักงาน โดยการแบ่งปันผลกำไรหรือการประหยัดต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความยั่งยืนของธุรกิจขนาดเล็กในประเทศ

กรณีศึกษาที่สำคัญ

1) Mira's Turmeric Products

- ก่อตั้ง: ปี 2015 ที่เมือง Lipa, Batangas
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจ: การผลิตชาขมิ้นและขิง
- ปัญหา: การจัดการขยะ เช่น กระดาษแข็ง พลาสติก และกากขิง
- แนวทางปรับปรุงผลิตภาพ: ใช้แนวคิด 5S/7S เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงาน
- ผลลัพธ์: เกิดรายได้จากการขายขยะ Php2,000 (USD36) ต่อเดือน โดยพนักงาน 8 คน
ได้รับการแบ่งปันรายได้จากขยะในรูปแบบโบนัสรายเดือนคนละ Php250 (USD5)

2) Pamora Farm Inc.

- ก่อตั้ง: ปี 2000 ใน Pidigan, Abra
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจ: การผลิตไก่เลี้ยงปล่อยและผลิตภัณฑ์พร้อมทาน
- ปัญหา: ไม่สามารถตอบสนองคำสั่งซื้อจำนวนมากได้
- แนวทางปรับปรุงผลิตภาพ: ใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรเพื่อเพิ่มกำลังการผลิต
- ผลลัพธ์: แบ่งปันผลกำไรให้พนักงาน 16 คนในรูปแบบโบนัสส่วน 1 กิโลกรัมต่อคำสั่งซื้อที่สำเร็จ

3) Jida Aqua Resources

- ก่อตั้ง: ปี 1991 ที่เมือง Butuan
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจ: การผลิตสินค้าประมง เช่น ปลาน้ำมันบรรจุขวด
- ปัญหา: การจัดการขยะและค่าไฟฟ้าสูง
- แนวทางปรับปรุงผลผลิตภาพ: ใช้โปรแกรม Zero Waste และการประหยัดพลังงาน
- ผลลัพธ์: จากการขายขยะ เช่น หัวปลาและเครื่องใน สร้างรายได้เฉลี่ย Php3,500 (USD62) ต่อพนักงานต่อปี และประหยัดไฟฟ้าได้เดือนละ 1,000 กิโลวัตต์ โดยพนักงานได้รับส่วนแบ่ง 80% ของการประหยัด

4) Bahi Enterprises

- ก่อตั้ง: ปี 2010 ที่ Gubat, Sorsogon
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจ: การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากขิง
- ปัญหา: การจัดการของเสีย
- แนวทางปรับปรุงผลผลิตภาพ: ใช้ Zero Waste Program เช่น การทำขนมจากขิงที่สุกเกิน และปุ๋ยอินทรีย์จากกากขิง
- ผลลัพธ์: รายได้จากการขายสินค้าเกินเป้าหมายถูกแบ่งปัน 35% ให้กับพนักงาน

5) Baguio-Benguet Community Credit Cooperative

- ก่อตั้ง: ปี 1958 ที่เมือง Baguio
- กิจกรรมทางเศรษฐกิจ: บริการสินเชื่อ การออม และร้านค้าชุมชน
- ปัญหา: ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงิน
- แนวทางปรับปรุงผลผลิตภาพ: บริหารจัดการหนี้ การใช้ระบบอัตโนมัติ และจัดการบันทึกข้อมูล
- ผลลัพธ์: รายได้จากดอกเบี้ยและการเช่า ถูกแบ่งปันในรูปแบบโบนัสรายบุคคลสูงสุด Php12,000 ต่อปี

บทเรียนที่สำคัญ คือ แรงจูงใจและการมีส่วนร่วมของพนักงาน การแบ่งปันผลประโยชน์ช่วยสร้างแรงจูงใจและเพิ่มความรับผิดชอบในงาน การนำโปรแกรม Zero Waste และการประหยัดพลังงานมาใช้ช่วยลดต้นทุนและสร้างรายได้เพิ่มเติม ความยั่งยืนและการพัฒนาชุมชน: การพัฒนา SMEs ในลักษณะนี้ช่วยส่งเสริมความยั่งยืนทั้งในระดับธุรกิจและชุมชน

กรณีศึกษาจาก MSMEs ในฟิลิปปินส์แสดงให้เห็นว่าการแบ่งปันผลประโยชน์เป็นแนวทางที่มีศักยภาพในการพัฒนาผลิตภาพ ความยั่งยืน และความเป็นอยู่ของพนักงาน บทเรียนเหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้ในบริบทของประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ที่มุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจและความยั่งยืนในระยะยาว

9. กรณีศึกษาญี่ปุ่น: นโยบายภาษีเพื่อการพัฒนาชนบท

โครงการบริจาคภาษีบ้านเกิด (Hometown Tax Donation Initiative) ของญี่ปุ่นถูกออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟูชนบทและลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ภาษีระหว่างเมืองใหญ่และพื้นที่ชนบท โครงการนี้เปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกบริจาคภาษีในรูปแบบที่ตรงกับความต้องการของพวกเขา โดยมีเป้าหมายเพื่อกระจายความมั่งคั่งไปยังพื้นที่ชนบท พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างความยั่งยืนในเศรษฐกิจชุมชน

โครงการนี้มีจุดกำเนิดจากปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่น เช่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและการลดลงของประชากรในพื้นที่ชนบท ในปี 2006 ผู้ว่าการจังหวัดชนบทแห่งหนึ่งได้แสดงความกังวลว่าผู้คนในชนบทที่ได้รับการสนับสนุนด้านสวัสดิการและการศึกษา มักย้ายถิ่นฐานไปยังเมืองใหญ่ ทำให้ทรัพยากรและการลงทุนของชนบทสูญเปล่า สถานการณ์นี้อาจนำไปสู่การล่มสลายของชนบทได้เพื่อตอบสนองต่อปัญหานี้ กระทรวงมหาดไทยของญี่ปุ่นได้เปิดตัวระบบ Hometown Tax Program ในปี 2008 โดยออกแบบให้ประชาชนสามารถเลือกบริจาคภาษีที่พวกเขาจ่ายให้กับเทศบาลเมืองหรือตำบลอื่นแทนพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่

หลักการทำงานของโครงการ คือ ผู้เสียภาษีสามารถเลือกเมืองหรือพื้นที่ชนบทที่ต้องการบริจาคภาษีในรูปแบบของ Resident Tax หลังจากบริจาค ผู้เสียภาษีจะได้รับการลดหย่อนภาษีจากเมืองที่ตนอยู่อาศัย เทศบาลที่ได้รับการบริจาคจะตอบแทนผู้บริจาคด้วยของขวัญ เช่น สินค้าท้องถิ่นหรือผลิตภัณฑ์เฉพาะพื้นที่

ผลกระทบที่สำคัญ

- การกระจายทรัพยากรทางเศรษฐกิจ: โครงการช่วยลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ภาษีระหว่างเมืองใหญ่และชนบท โดยเทศบาลชนบทสามารถนำเงินที่ได้รับไปใช้ในโครงการพัฒนาชุมชน เช่น การฟื้นฟูเศรษฐกิจท้องถิ่น การสร้างงาน และการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน
- การส่งเสริมสินค้าและวัฒนธรรมท้องถิ่น: ระบบของขวัญขอบคุณช่วยกระตุ้นการบริโภคสินค้าท้องถิ่น เช่น อาหารพื้นเมือง งานฝีมือ และสินค้าการเกษตร ทำให้เศรษฐกิจในชนบทเติบโตและส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น
- การช่วยเหลือภัยพิบัติ: นอกเหนือจากการพัฒนาชุมชนแล้ว โครงการยังถูกใช้เป็นช่องทางในการช่วยเหลือพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติ เช่น การฟื้นฟูหลังแผ่นดินไหวหรือพายุไต้ฝุ่น

โครงการบริจาคภาษีบ้านเกิดของญี่ปุ่นเป็นตัวอย่างที่ดีของนโยบายที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชนบทอย่างยั่งยืน โดยใช้แรงจูงใจทางภาษีเพื่อกระจายทรัพยากรทางเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงระบบให้เน้นความยั่งยืนและลดการพึ่งพาของขวัญขอบคุณอาจช่วยเสริมสร้างผลกระทบเชิงบวกใน

ระยะยาว โครงการนี้ยังสามารถเป็นต้นแบบสำหรับประเทศอื่นที่ต้องการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองและชนบทผ่านมาตรการที่มีความยืดหยุ่นและสร้างแรงจูงใจให้กับประชาชน

ระบบบริจาคภาษีบ้านเกิดในญี่ปุ่นมีการออกแบบให้ประชาชนสามารถเลือกบริจาคภาษีรายได้ท้องถิ่น (Resident Tax) ให้กับเทศบาลที่ตนเลือกแทนที่จะจ่ายให้เทศบาลที่ตนพักอาศัยในวันที่ 1 มกราคม ผู้เสียภาษีสามารถคำนวณจำนวนเงินสูงสุดที่สามารถบริจาคได้ เลือกพื้นที่ที่ต้องการบริจาค และยื่นคำขอออนไลน์ผ่านบริษัทตัวกลางที่จัดแสดงข้อมูลเกี่ยวกับเทศบาลและของขวัญตอบแทน โดยบริษัทตัวกลางจะได้รับค่าคอมมิชชั่น JPY 2,000 ต่อการบริจาคหนึ่งครั้ง เทศบาลที่ได้รับเงินบริจาคจะใช้เงินดังกล่าวในโครงการพัฒนาท้องถิ่น และส่งของขวัญตอบแทนให้กับผู้บริจาค

ระบบบริจาคมนี้มีประสิทธิภาพสูง โดยไม่จำกัดเฉพาะพื้นที่บ้านเกิด และอนุญาตให้ผู้บริจาคมกำหนดวัตถุประสงค์การใช้เงินได้ เช่น การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็ก การปรับปรุงสาธารณสุข การควบคุมสัตว์ที่เป็นภัยต่อการเกษตร และการส่งเสริมการท่องเที่ยวหรือวัฒนธรรม นอกจากนี้ ระบบนี้ยังช่วยให้เทศบาลชนบทสามารถตอบแทนผู้บริจาคด้วยของขวัญที่สะท้อนเอกลักษณ์ท้องถิ่น เช่น สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์หัตถกรรม

ในปี 2022 ระบบบริจาคมนี้สามารถรวบรวมเงินบริจาครวมกว่า JPY 965.4 พันล้าน (USD 6.89 พันล้าน) คิดเป็น 16.3% ของภาษีรายได้ทั้งหมด เงินบริจาคมดังกล่าวถูกนำไปใช้ในโครงการต่าง ๆ เช่น การสนับสนุนบริการพยาบาลฟรีสำหรับเด็ก การเพิ่มจำนวนครูในโรงเรียนชนบท และการช่วยเหลือผู้ประกอบการท้องถิ่น ระบบนี้ยังส่งผลดีต่อเศรษฐกิจชุมชน โดยช่วยส่งเสริมสินค้าและบริการท้องถิ่น สร้างโอกาสการจ้างงาน และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท

แม้ระบบนี้จะมีผลลัพธ์เชิงบวก แต่ก็เผชิญกับความท้าทายหลายด้าน เช่น ต้นทุนการดำเนินงานที่สูง คิดเป็น 46.8% ของเงินบริจาคทั้งหมด ซึ่งรวมถึงค่าจัดหาของขวัญ ค่าส่งของขวัญ และค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ การแข่งขันระหว่างเทศบาลเพื่อดึงดูดเงินบริจาคโดยใช้ของขวัญตอบแทนที่ดึงดูดใจ อาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ที่มีความสามารถในการพัฒนาและพื้นที่ที่ขาดโอกาส นอกจากนี้ การลดรายได้ภาษีในเมืองใหญ่ เช่น โตเกียว ส่งผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะและสร้างความไม่สมดุลในระบบการกระจายทรัพยากร

โดยสรุป ระบบบริจาคภาษีบ้านเกิดของญี่ปุ่นเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้กลไกทางภาษีเพื่อกระจายทรัพยากรทางการเงินจากเมืองสู่ชนบท ระบบนี้ช่วยพัฒนาชุมชนชนบท สร้างงาน และส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ระบบมีความยั่งยืนมากขึ้น ควรมีการปรับปรุงในด้านการลดต้นทุนการดำเนินงาน การเพิ่มความโปร่งใสในกระบวนการจัดการเงินบริจาค และการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่

รวมถึงการพิจารณามาตรการเพิ่มเติมจากรัฐบาลกลางเพื่อสร้างสมดุลในระบบการกระจายรายได้อย่างเป็น
ธรรม

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ประโยชน์ของโครงการ

10. วิเคราะห์ประโยชน์ที่ได้รับและการขยายผลจากการเข้าร่วมโครงการ

10.1 ประโยชน์ที่ได้รับต่อตนเองและหน่วยงานต้นสังกัด

ในฐานะนักวิจัยด้านนโยบายสาธารณะ การเข้าร่วมโครงการนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้และทักษะในประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรและการส่งเสริมการพัฒนาชนบทผ่านแนวคิดใหม่ เช่น การแบ่งปันผลประโยชน์ (Gainsharing) และโครงการบริจาคภาษีบ้านเกิด (Hometown Tax Donation Initiative) ของญี่ปุ่น ข้าพเจ้าได้เข้าใจแนวทางการกระจายทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างเมืองและชนบท การสร้างแรงจูงใจผ่านมาตรการทางภาษี และวิธีการออกแบบนโยบายเพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ในการวิจัยและเสนอแนะนโยบายสาธารณะในบริบทของประเทศไทย

องค์ความรู้ที่ได้รับจากโครงการสามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายของงานวิจัยของหน่วยงานต้นสังกัด โดยเฉพาะในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ การกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชน และการพัฒนานโยบายที่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชนในชนบท นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมสร้างศักยภาพให้กับทีมวิจัยในด้านการออกแบบนโยบายที่เน้นความยั่งยืนและมีความเป็นธรรม พร้อมทั้งเพิ่มความร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศในการพัฒนานโยบายสาธารณะ

ผลการเรียนรู้จากโครงการสามารถนำไปขยายผลในวงการศึกษาหรือนโยบายสาธารณะ โดยการเผยแพร่องค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีให้กับเครือข่ายนักวิจัย ผู้กำหนดนโยบาย และผู้ปฏิบัติงานในภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งนี้ จะช่วยส่งเสริมการพัฒนานโยบายที่มีพื้นฐานจากการวิจัย และสนับสนุนการนำแนวทางที่ประสบความสำเร็จในต่างประเทศมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

10.2 กิจกรรมขยายผล

กิจกรรมการขยายผลที่ได้ดำเนินการภายในระยะเวลา 60 วันนับจากวันสุดท้ายของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำองค์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับ การแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพเพื่อการพัฒนาชนบท มาประยุกต์ใช้ในการจัดทำข้อเสนองานวิจัย (Research Proposal) ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสินค้าเกษตร โดยข้อเสนอนี้มีเป้าหมายเพื่อศึกษาความเป็นไปได้และโอกาสในการประยุกต์ใช้แนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์จากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity Gainsharing) ในอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศไทย

ข้อเสนองานวิจัยดังกล่าวให้ความสำคัญกับการพิจารณาผลกระทบในหลายมิติ ทั้งในด้านการเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตในภาคเกษตร การสร้างแรงจูงใจให้แก่แรงงานและเกษตรกร และการกระจายผลประโยชน์อย่างยุติธรรมตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ของอุตสาหกรรมสินค้าเกษตร นอกจากนี้ ยังมีการพิจารณาประเด็นด้านนโยบายและมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐที่อาจมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในขณะนี้ ข้อเสนองานวิจัยอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาเพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้าหวังว่าการนำแนวคิดและกรณีศึกษาจากประเทศที่ประสบความสำเร็จ เช่น ญี่ปุ่นและฟิลิปปินส์ จะช่วยให้ข้อเสนอนี้สามารถสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการแบ่งปันผลประโยชน์ในอุตสาหกรรมเกษตรไทย พร้อมทั้งนำไปสู่การออกแบบนโยบายที่มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ความต้องการของทุกภาคส่วนในอนาคต

กิจกรรมการขยายผลที่จะดำเนินการภายใน 6 เดือนหลังเข้าร่วมโครงการ

ภายหลังจากการนำเสนอข้อเสนอการวิจัย ข้าพเจ้ามีแผนดำเนินการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในแต่ละโครงการวิจัย โดยเน้นการพิจารณาแนวทางการนำระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ (Productivity Gainsharing) มาใช้เพื่อเพิ่มผลิตภาพในภาคเกษตรของประเทศไทย ข้อเสนอนี้จะมุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่เมืองและชนบท โดยข้อเสนอดังกล่าวจะถูกนำเสนอให้กับผู้กำหนดนโยบายระดับประเทศ เช่น หน่วยงานภาครัฐ กระทรวงที่เกี่ยวข้อง และองค์กรที่มีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจชนบท

นอกจากนี้ ข้าพเจ้ายังวางแผนที่จะพิจารณาความร่วมมือกับหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศ โดยเฉพาะกับเครือข่ายผู้เข้าร่วมอบรมที่มีบทบาทสำคัญในภาควิชาการ ภาคเอกชน และหน่วยงานภาครัฐ ความร่วมมือนี้จะเน้นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และองค์ความรู้ระหว่างประเทศ เพื่อสร้างแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการนำแนวคิดการแบ่งปันผลประโยชน์มาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพ และสนับสนุนการพัฒนาชนบทในพื้นที่ต่าง ๆ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลประกอบอื่น

11. เอกสารแนบ

11.1 กำหนดการประชุม

ตารางที่ 2 กำหนดการประชุมฉบับล่าสุด

Time (Vientiane Time)	Agenda	Speaker
Day 0: Tuesday, 1 October 2024		
	Each participant proceeds to the following hotel. Venue: Lao Plaza Hotel	
Day 1: Wednesday, 2 October 2024		
8:30-09:00	Registration	
09:00-9:45	Opening Session: Cultural Performance Welcome Remarks by NPO Remarks by APO Secretariat Opening Remarks	Performance Team Dr. Bounpheng Sibounheung Head of Lao NPO Director General Micro, Small and Medium Enterprise Promotion Agency (MSMEPA), Ministry of Industry and Commerce Nobu Miyama Program Officer APO Secretariat H E. Malaythong Kommasith, Minister of Industry and Commerce
09:45-10:00	Group Photo	All Delegates
10:00-10:15	Coffee Break	
10:15-10:30	Introduction of Resource Persons, and Conference Overview	Nobu Miyama

Time (Vientiane Time)	Agenda	Speaker
10:30-11:15 (45)	<p>Session 1. Productivity and Gainsharing</p> <p>This session will explore What Is Productivity? How to Measure It & Why It Matters and the Linkage between Productivity and Gainsharing. Participants will also gain insight on Models of Productivity Gainsharing</p>	<p>Dr. M. Sugumaran CEO Organizational Excellence Consulting Management Malaysia</p>
11:15-12:00 (45)	<p>Session 2. Agriculture and Rural Development in the Digital Age The session will explore the role of digitalization through the lens of agriculture for rural development. Issues of climate resilient, increased production, improved income, financial inclusion, inclusion of women and youth employment will form the foundation.</p>	<p>Dr. Benjamin K. Addom Adviser, Agriculture and Fisheries Trade Policy The Commonwealth of Nations</p>
12:00-13:30	Lunch break	
13:30-14:15 (45)	<p>Session 3. Economics of Gainsharing and Rural Development Introduction of key economic concepts and theory how gainsharing is effective in agribusiness/rural community/rural development.</p>	<p>Dr. Somdeth Bodhisane Acting Director of Division, Institute for Industry and Commerce (IIC), Ministry of Industry and Commerce (MOIC)</p>
14:15-15:00 (45)	<p>Session 4. Policy and Regulatory Framework for Gainsharing for Rural Development The session will introduce policies implemented in the Philippines to support gainsharing for rural development.</p>	<p>Jerome p. Yanson Director, Technical Service National Wages and Productivity Commission Department of Labour</p>

Time (Vientiane Time)	Agenda	Speaker
		and Employment Philippines
15:00-15:20	Coffee Break	
15:20-16:05 (45)	Session 5. Gainsharing for SMEs for Rural Development This session aims to explore the implementation and impact of gainsharing practices among SMEs in rural Japan, highlighting their contribution to local community development.	Hideyuki Ezaki President of Management Assistance Co., Ltd. Japan
16:05-17:05 (60)	Clinic Session 1: Interactive session with resource persons and participants to discuss productivity in rural development, opportunities and challenges	Dr. M. Sugumaran All Resource Persons APO
17:05-17:15	Closing	
18:30-	Welcome Dinner hosted by Lao NPO and APO Secretariat	Venue: TBC
Day 2: Thursday, 3 October 2024		
08:30-09:00	Registration	
09:00-09:15	Announcement	APO Secretariat
09:15-10:00 (45)	Session 6: Malaysia successful Case study of adopting Productivity Gainsharing Best Practices in Agribusiness Company This session will explore the adoption of Productivity Gainsharing Best Practices by Pickles Production Company (SME) for the Benefit of the Local Communities Economy	Dr. M. Sugumaran

Time (Vientiane Time)	Agenda	Speaker
10:00-10:45 (45)	<p>Session 7. Case study of Craft Industry in Lao PDR Case study of SMEs in craft industry in Lao PDR successfully applying gainsharing approaches.</p>	<p>Phouthaphone Southarnmavong Director of Division, Institute for Industry and Commerce (IIC), Ministry of Industry and Commerce (MOIC)</p>
10:45-11:15	Coffee Break	
11:15-12:00 (45)	<p>Session 8. Case study: Cooperatives in the Philippines Introduction of good gainsharing practices enhancing rural development in the Philippines.</p>	Jerome p. Yansen
12:00-13:30	Lunch	
13:30-14:15 (45)	<p>Session 9. Case study: Hometown Tax Donation Initiative for Rural Revitalization This session aims to explore and analyze the impact of Japan’s Hometown Tax Donation Initiative, a unique regulatory framework designed to foster rural revitalization by redistributing wealth from urban to rural areas through tax incentives.</p>	Hideyuki Ezaki
14:15-15:00 (45)	<p>Session 10: Case study: National Data Infrastructure for Rural Productivity This session will introduce the case of national approach to data management through the concept of National Agricultural Data Infrastructure (NAGDI). It will make an argument for better data as a foundation for rural empowerment and productivity.</p>	Dr. Benjamin K. Addom

Time (Vientiane Time)	Agenda	Speaker
15:00-16:00 (60)	Closing Discussion & Clinic Session 2:	Nobu Miyama All Resource Persons
	Interactive Q & A session with resource persons and participants to further strengthen Productivity Gainsharing for Rural Development	Participants
16:00-16:30	Closing Session Program Evaluation Certificate Presentation by NPO Closing Remarks by NPO	APO Dr. Bounpheng Sibounheung Head of Lao NPO Director General MSMEPA
Day 3: Friday, 4 October 2024		
	Departure of participants	

11.2 รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมและผู้นำเสนอ ตามรายนามต่อไปนี้

ตารางที่ 3 รายนามผู้เข้าร่วมประชุม

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
1	Bangladesh	Mr.	Md Jakir Hossan	Deputy Secretary	Administration	Ministry of Industries
2	Bangladesh	Mr.	Md. Abdus Salam Sarder	Deputy General Manager	Training & Capacity Building Wing	SME Foundation
3	Bangladesh	Mr.	Muhammad Arifuzzaman	Senior Research Officer	Research, Training & Consultancy	National Productivity Organisation (NPO), Ministry of Industries.
4	Bangladesh	Ms.	Shamim Sultana	Deputy Secretary	Foreign Training & NPO Branch	Ministry of Industries
5	Cambodia	Mr.	Aing Povmanich	Deputy Director	Rural Economic Development	Ministry of Rural Development
6	Cambodia	Ms.	Ban Senglin	Chief of office	National Productivity Center of Cambodia	Ministry of Industry Science Technology & Innovation
7	Cambodia	Mr.	Hout Menghong	Deputy chief	National Productivity Center Of Cambodia	Ministry of Industry, Science, Technology & Innovation
8	Cambodia	Ms.	Ly Chanthol	Vice Chief of Office	National Productivity Center Of Cambodia	Ministry of Industry, Science, Technology & Innovation
9	Cambodia	Mr.	May Sotrinda	Director	Head office	Mekong Agri Tech Co., Ltd
10	Cambodia	Mr.	Oung Ponnaka	Deputy General Director	General Directorate of Technical Affairs	Ministry of Rural Development
11	Cambodia	Mr.	Saintdona Chea	Director	Department of Agricultural Cooperative Promotion	General Directorate of Agriculture, Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries
12	Cambodia	Mr.	Sophanna Chor	Chief of Productivity Promotion Office	National Productivity Centre of Cambodia	Ministry of Industry, Science, Technology and Innovation
13	Cambodia	Ms.	Sothy Chandrav	Business Director	Business Development Department	Eurotech Import Export Co., Ltd

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
14	Cambodia	Dr.	Yorn Try	Deputy Director General	General Directorate of Agriculture	General Directorate of Agriculture
15	Fiji	Mr.	Amrish Ritesh Narayan	Manager - Productivity and Innovation	National Training and Productivity Centre	Fiji National University
16	Fiji	Ms.	Apolonia Rokolewai Tuitakali	Labour Officer	Labour Standard Services	Ministry of Employment, Productivity & Industrial Relations
17	Fiji	Mr.	Arshad Ali	Senior Labour Officer	Labour standard Service	Ministry of Employment, Productivity & Industrial Relations
18	Fiji	Mr.	Kelemete Qiodravu	Senior Labour Officer	Labour Standard Services	Ministry of Employment, Productivity & Industrial Relations
19	Fiji	Mr.	Yaswant Ravinesh Sami	Head of Training	Executive Management Training	Fiji National University/National Training & Productivity Centre
20	India	Dr.	Anukrati Sharma	Assocate Professor	Commerce and Management	University of Kota State Govt. University
21	India	Dr.	Damodar Jena	Dean	KIIT School of Rural Management (KSRM)	KIIT Deemed to be University, Bhubaneswar, Odisha
22	India	Mr.	Pankaj Gupta	President	Industrial Association	Industries Association of Uttarakhand
23	India	Dr.	Yogesh Suman	Chief Scientist	Council of Scientific & Industrial Research	CSIR-National Institute of Science Communication and Policy Research
24	Indonesia	Ms.	Amanda Listisa Puteri	Data and Information Analyst	Bureau of Public Relations	Ministry of Village, Development Of Disadvantaged, and Transmigration
25	Indonesia	Dr.	Dea Christina Junissa Iman Soebrata	Team Leader of Program and Cooperation/ Trainer	Program and Evaluation	BBPMKP - The Ministry of Agriculture
26	Indonesia	Mr.	I Nengah อินทเธธา	Director		cv. Karya Sari Sedana
27	Indonesia	Ms.	Septalina Pradini	Head of the Legal Substance and Public Relations Group	--- Extension and Human Resource	Ministry Of Agriculture
28	Lao PDR	Mr.	Akhom Vongkaysone	Technique	Lao-Korea Rural development Training Center	Ministry of Agriculture and Forestry

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
29	Lao PDR	Mr.	Bety Phanthavong	Director of Division	Technology Promotion and Transfer Center	Ministry of Technology and Communications
30	Lao PDR	Mr.	Bounhom Chanthaxay	Head of training section	Lao-Korea Rural Development Training Center	Ministry of agriculture and forestry
31	Lao PDR	Ms.	Bounthavy Chounlamany	CEO/Owner		Veunkham Salt Company
32	Lao PDR	Mr.	Bounyong Vongsavang	Technical officer	Department of efficiency and promotion	Ministry of Energy and Mines
33	Lao PDR	Mr.	Jaewon Lee	CEO	Manage	The Green Company
34	Lao PDR	Mr.	Phengthong Chememalay	Director of IP Promotion and Copyright Division	Department of Intellectual Property	Ministry of Industry and Commerce
35	Lao PDR	Mr.	Phitsana Xayasanh	Technical Officer	Department of Labour Management	Ministry of Labour and Social Welfare
36	Lao PDR	Mr.	Phommasy Bounluetay	Deputy of division	Department of Digital Technology	Ministry of Technology and Communications
37	Lao PDR	Ms.	Sannita Xaysompheng	Technical Official	Technical Assistant management	MSME Promotion Fund
38	Lao PDR	Ms.	Siamphone Sisomphou	Deputy Director		Veunkham Salt Company
39	Lao PDR	Ms.	Sinhdalone Akkharath	Technical Officer	Departement of Trade and Handicraft Promotion	Ministry of Industry and Commerce
40	Lao PDR	Mr.	Thongdam Phongphichith	CO-Director		Sustainable Agriculture and Environment Development Association (SAEDA)
41	Lao PDR	Ms.	Thongthip Khounthirath	Technical official	Mirco, Small and Medium Enterprise Promotion Agency	Ministry of Industry and Commerce
42	Lao PDR	Mr.	Vilaysack Xayasith	Deputy Director of Division	Dept.of Agricultural Extension & Cooperative	
43	Malaysia	Mr.	Ishar Bin Omar	Managing & Principlal Consultant	Consultancy	MAI Q Consult & Services

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
44	Malaysia	Mr.	Muhamad Ashman Muhamad Yusof	Assistant Secretary	Strategic Planning	Ministry of Rural and Regional Development
45	Malaysia	Ms.	Noor 'Abidah Mohd Dawi	Senior Assistant Secretary	Policy and strategic Planning Division	Ministry of Agriculture and Food Security
46	Malaysia	Ms.	Noraishah Abd Manan	Principal Assistant Secretary	Food Security Division	Ministry of Agriculture and Food Security
47	Malaysia	Ms.	Noraishah Mohamed Juberee	Assistant Community Development Officer	Policy, Research and International Training	Ministry of Rural and Regional Development
48	Mongolia	Mr.	Amarsanaa Temuujin	Technologist Engeneer (Metallurgical)	Department of steel Industry Technology	Darkhan Metallurgical Plant (DMP)
49	Mongolia	Ms.	Ariunzul Davaa	Expert	Project management	Mongolian Productivity organazation
50	Mongolia	Ms.	Batbileg Tsagaan	Deputy Director		Mongolian Productivity Organization
51	Mongolia	Mr.	Javkhlantugs Byambadash	Expert		Mongolian Productivity organization
52	Mongolia	Ms.	Mara I Oktyabri	Expert	MPOCB	Mongolian Productivity Organization
53	Mongolia	Ms.	Narantsetseg Ravdandorj	Consultant, manager	Administrative Department	Mongolian Association of Energy NGO
54	Mongolia	Mr.	Nergui Rinzaan	Senior Geological Engineer	Department of Mining and Production Tecnology	Darkhan Metallurgical Plant
55	Mongolia	Ms.	Saranchimeg Rentsendorj	Head		Organic city community
56	Mongolia	Ms.	Undraa Khaidav	Expert		Mongolian Productivity Organizatioin
57	Nepal	Ms.	Gayatri Sharma	Computer Operator		Ministry of Industry, Commerce and Supplies
58	Nepal	Mr.	Prakash Acharya	Under Secretary	Ministry of Industry Commercer and Supplies	Ministry of Industry Commercer and Supplies
59	Nepal	Mr.	Rajan Parajuli	Section Officer	Industrial and Investment Promotion Division	Ministry of Industry, Commerce and Supplies
60	Nepal	Ms.	Sabitri Poudel Lohani	Documentation Officer		Minsity of Industry, Commerce and Supplies

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
61	Nepal	Mr.	Yadav Niraula	Accountant	Account Section	Ministry of Industry, Commerce and Supplies
62	Pakistan	Mr.	Adeel Younas	Manager	Freshwater	World Wide Fund for Nature (WWF) Pakistan
63	Pakistan	Mr.	Akhtar Mahmood	Assistant Manager	Project and Operations	National Productivity Organization
64	Pakistan	Mr.	Ayaz NoOrani	Sr. Instructor/Academic Director	Institute of Hotel & Restaurant Management	University of Gujrat
65	Pakistan	Mr.	Israr Ahmed Cheema	General Manager	Utility Stores Corporation Of Pakistan Private Limited	Ministry of Industries and Production
66	Pakistan	Mr.	Malik Fiaz Hussain Ferdosi	Assistant Professor	Faculty of Agriculture	University of the Punjab Lahore
67	Pakistan	Mr.	Muhammad Asif Iqbal	Management Associate	NPO Section MOI&P Islamabad	National Productivity Organization
68	Pakistan	Mr.	Muhammad Hamza Latif	Senior Officer, Policy and Capacity Building	Internation Labour and Environmental Standards (ILES)	World Wide Fund for Nature (WWF-Pakistan)
69	Pakistan	Dr.	Muhammad Iqbal	Assistant Professor	Computer Science	National University of Technology, Islamabad
70	Pakistan	Mr.	Muhammad Junaid Waqas	Assistant Director	Local Govt, and Community Development Department	Local Govt, and Community Development Department
71	Pakistan	Mr.	Umar Riaz	General Manager Finance	Utility Stores Corporation	Ministro of Industries and Production
72	Philippines	Ms.	Ashley May Alison M. Monsanto	Associate Project Officer IV	Center for Governance	Development Academy of the Philippines
73	Philippines	Mr.	Bryle F. Barrios	Instructor II	Zamboanga Sibugay Polytechnic Institute	Technical Education and Skills Development Authority
74	Philippines	Mr.	Charlie R. Razo	Project Officer	PRRM Global Partnership Center for Sustainable Development	Philippine Rural Reconstruction Movement
75	Philippines	Mr.	Franz Allan A. Visitacion	Labor and Employment Officer III	Policy and Research Service	-----National Wages and Productivity

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
76	Philippines	Ms.	Janelle Faye B. Tanudtanud	University Extension Specialist II		University of the Philippines - Institute for Small Scale Industries
77	Philippines	Mr.	Jefhtee R. Panganiban	Senior Cooperatives Development Specialist	Cooperative Project Development and Assistance Section	Cooperative Development Authority-MIMAROPA Region Extension Office
78	Philippines	Dr.	Jerome C. Orate	Administrative Officer IV / OIC - Strategy Management Unit	Office of the Provincial Planning and Development Coordinator	Provincial Government of La Union
79	Philippines	Mr.	Joselito A. Tambalo	Sustainable Agriculture Specialist	PRRM Global Partnership Center for Sustainable Development	Philippine Rural Reconstruction Movement
80	Philippines	Ms.	Queen Therese D. Espinas	Chief Labor and Employment Officer	Policy and Research Service	-----National Wages and Productivity Service----- -----
81	Philippines	Mr.	Ray R. Elevazo	Deputy Administrator II	Institutional Development Service	Cooperative Development Authority
82	ROC	Ms.	Chia-Chun Lee	Engineer	Rural Planning Division Rural Revitalization Section	Agency of Rural Development and Soil and Water Conservation, MOA.
83	ROC	Ms.	Li-Lan Liao	Section Chief	Agro-Industry Development and Recreation Division	Agency of Rural Development and Soil and Water Conservation, MOA.
84	Sri Lanka	Ms.	Dewalegama Mahathge Senani Kumari	Productivity Development Officer	Awards Division	National Productivity Secretariat
85	Sri Lanka	Mr.	Ponnamperumage Gayan Harshana Fernando	Productivity Development Officer	National Productivity Secretariat	Ministry of Labour and Foreign Employment
86	Sri Lanka	Mr.	Wadu Mestri Harsha Mahesh Buddhadasa	Human Resources Specialist	Solutions Unit	The Employer's Federation of Ceylon
87	Sri Lanka	Mr.	Wickramasinghe Mudiyanseelage Arjuna Shanaka Wickramasinha	Commissioner (Human Resources Development)	Department Of Agrarian Development	Department of Agrarian Development
88	Thailand	Ms.	Bussaba Junphong	Foreign Relations Officer	Community Development Department	Ministry of Interior

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
89	Thailand	Ms.	Butsara Homsuwan	Agricultural Extensionist	Agricultural Extension	Noenkham District Agricultural Extension
90	Thailand	Ms.	Khodchaporn Sukchitpinyo	Researcher	Research Department	Highland Research and Development Institute (Public Organization)
91	Thailand	Mr.	Sittichai Kwankaew	Credit Work Analyst	Approval Office	Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives
92	Thailand	Ms.	Suwimon Wongphalung	Agricultural Research Officer, Professional Level	Office of Agricultural Research and Development Region 8	Department of Agriculture
93	Thailand	Mr.	Wuttipong Tunyut	Researcher	Health and Agricultural Policy	Thailand Development Research Institute
94	Turkiye	Mr.	Esat Ariturk	Environmental Engineer	Agricultural Infrastructure and Land Evaluation	Nigde Provincial Directorate of Agriculture and Forestry
95	Turkiye	Ms.	Hicret Serra Cetin	Member Of Provincial Project Management Unit	Rural Development And Organisation Branch	Kastamonu Provincial Directorate of Agriculture and Forestry
96	Turkiye	Ms.	Merve Sekerli	Biologist	Breeding and Genetics	Giresun Hazelnut Research Institute
97	Turkiye	Dr.	Meryem Yildiz Ocal	Food Engineer	Food Control	The Ministry of Agriculture and Forestry
98	Turkiye	Dr.	Osman Onur Kara	Engineer	Antalya Directorate of Provincial Agriculture and Forestry	Republic of Turkiye Ministry of Agriculture and Forestry
99	Vietnam	Mr.	Huynh Duc Hoan	Director of Can Gio Protection Forest Management Board		Can Gio Protection Forest Management Board
100	Vietnam	Mr.	Le Thanh Quang	Head of Soil and Environment Analysis	Ecology and Environment Forest Section	Forest Science Institute of South Vietnam
102	Vietnam	Ms.	Le Thi Thu Hong	Researcher		Central Highlands Research Centre for Medicinal Materials
103	Vietnam	Ms.	Mai Thi Duoc	Director	Managing Director	Maccadamia Mai Thao Limited Company
104	Vietnam	Ms.	Mai Thi Hiep	Deputy	Agriculture and Rural Development at Lac Duong District	Lac Duong People Committee Party

No.	Country	Title	Name	Present Position	Department	Company/Organization
10 5	Vietnam	Dr.	Phan Cong Hoang	Lecturer	Food Technology / Health Sciences	RMIT / Dong Nai University of Technology
10 6	Vietnam	Mr.	Truong Quang Trung	Vice director	Agricultural Center at The Lam Ha District	Agricultural Center at The Lam Ha District
10 7	Vietnam	Mr.	Vo Duan	Director and Deputy General Secretary of Vietnam Macadamia Association	Vietnam Macadamia Association	Macca Sky One-Member Limited Liability Company
List of Resource Persons						
1	United Kingdom	Dr.	Benjamin Kwasi Addom	Adviser, Agriculture & Fisheries Trade Policy	International Trade	Commonwealth Secretariat
2	Japan	Mr.	Hideyuki Ezaki	President		Management Assistance Co., Ltd.
3	Lao PDR	Ms.	Phouthaphone Southammavong	Director	Industry and Handicraft Policy Research Division	Institute for Industry and Commerce
4	Lao PDR	Dr.	Somdeth Bodhisane	Handicraft Policy Research	Institute for Industry and Commerce	Ministry of Industry and Commerce
5	Malaysia	Dr.	Sugumaran Muniretnam	CEO		Organisational Excellence Consulting Management
6	Philippines	Mr.	Jerome Penales Yanson	Director	Technical Service (Planning, Information, Training, Management Information System)	DOLE-National Wages and Productivity Commission (NWPC)

11.3 ภาพประกอบการประชุม

บรรยากาศภายในงานประชุม

พิธีเปิดและการบรรยายโดยวิทยากร

ผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศไทย

พิธีปิดและการมอบประกาศนียบัตร

